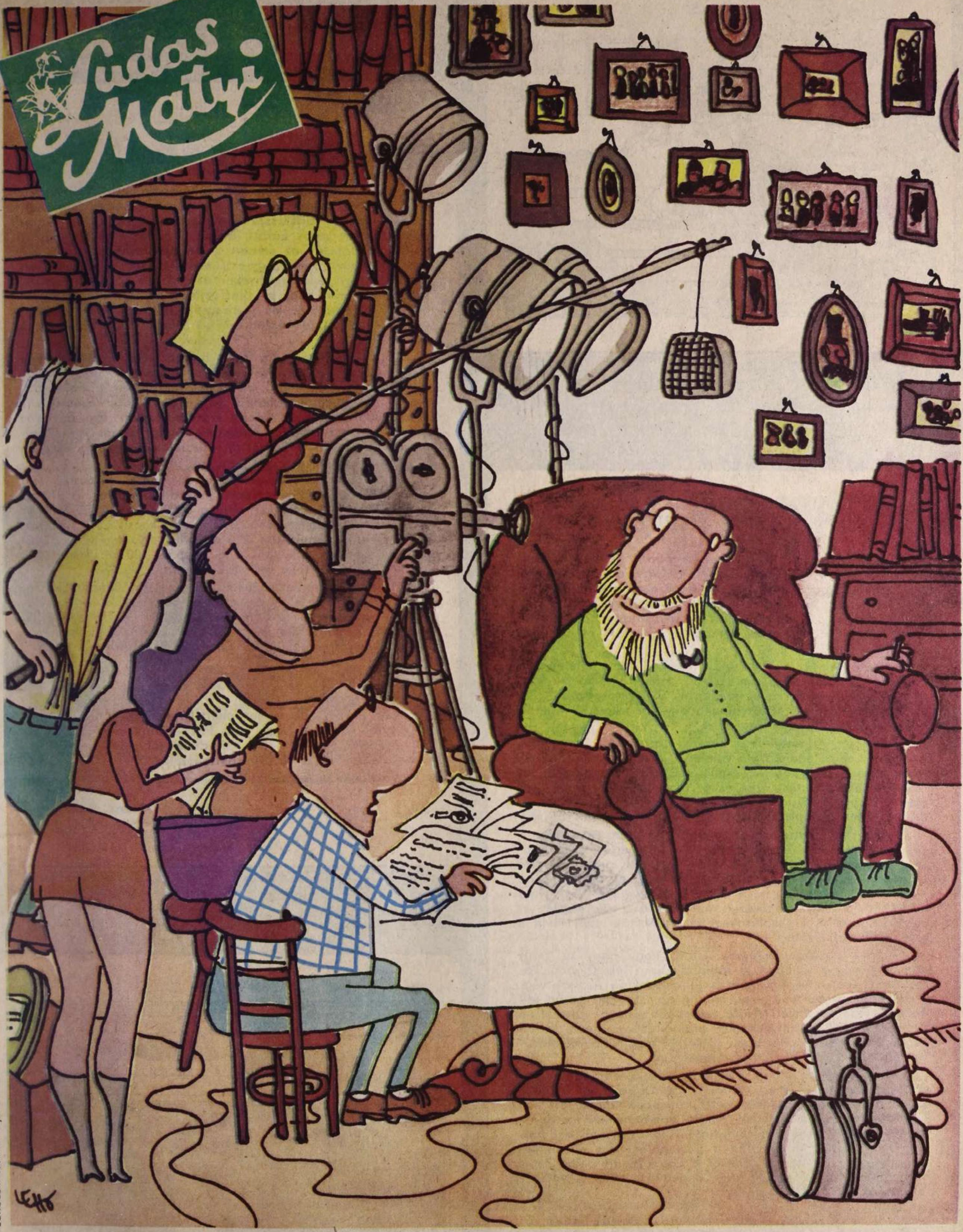
42. ÉVFOLYAM, 12. SZÁM　Ára: 3.80 Ft　1986. MÁRCIUS 19.

Ludas Matyi

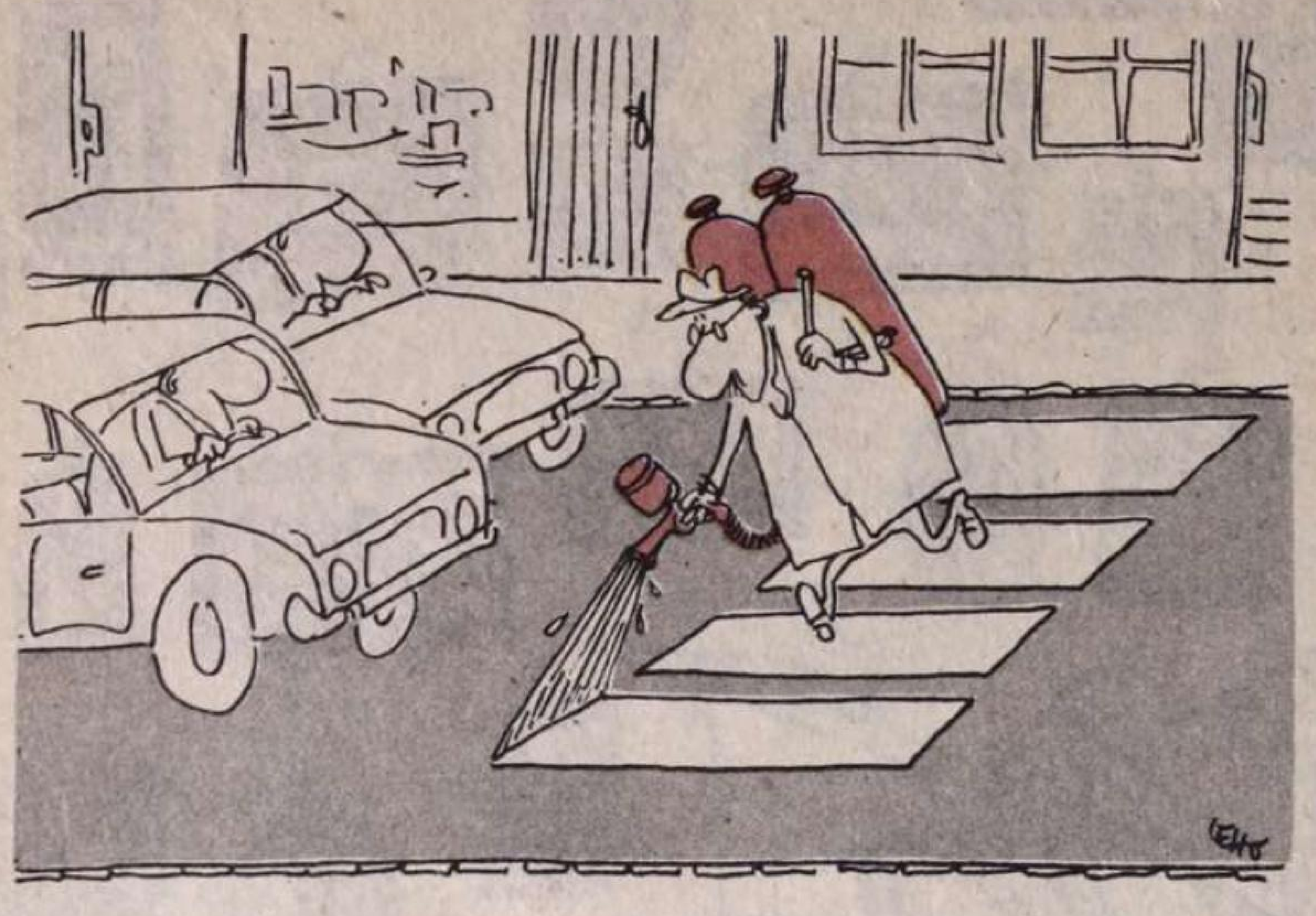
NAGY IDŐK TANÚJA

– És hogy sikerült ennyi mindent nyomtalanul kitörölnie az emlékezetéből?

REVÜNK A 8–9. OLDALON

mondjuk a magunkét

ÁTKELÉS

A jóisten felettesei

Csupa jót olvastam egy fiatal tanárról nemrég a Népszabadságban. A gyerekek rajonganak érte, olyannyira, hogy még a tanulásban is lelkesek, kollégái megbecsülik, a szakfelügyelő pedig példásnak minősítette foglalkozásait. Az iskola igazgatója a lapnak adott nyilatkozatában a következőket mondotta: „Ezt a fiatalembert a jóisten is pedagógusnak teremtette."

A fiatal tanár körül tehát minden rendben lenne, csupán egy apróság zavarja meg a harmonikus képet: e csodálatos pedagógust nem vették fel a tanítóképzőbe sem tavaly, sem tavalyelőtt, bár munkahelye, az iskola a legjobb és a legőszintébb ajánlást adta.

Hát igen, itt tévedett a kedves igazgatónő. Ő ugyanis azt hitte, hogy elegendő, ha valakit a jóisten is tanárnak teremt. Mint a tényekből egyértelműen kiderült, nálunk a jóistennek több felettese van. És az igazi istenítéletet ők hozzák. De vajon miért rostálták ki egy olyan jelöltet, akiről diák és tanár, főnök és szülő egyaránt felsőfokban beszél?

Igyekeztem utánajárni a rejtélynek. Hosszas kutatómunkával kiderítettem, hogy a 25 éves fiatalembernek semmi köze a Titanic katasztrófájához. Nem volt vele probléma sem a monarchia, sem az ellenforradalmi rendszer idején, azon egyszerű oknál fogva, hogy akkoriban nem élt. Nem disszidált 1956-ban, nem idézett elő szökőárt, földrengést és vulkánkitörést. A kisiskolásokkal a tudást szeretteti meg, s nem a horrorfilmeket.

A cikk olvastán eszembe jutott, hogy hány és hány vita folyt már a sajtóban, a rádióban és a televízióban, valamint az élet más területein a tehetségekről. A viták végkövetkeztetése egy volt: még mindig nem tudjuk igazán felfedezni tehetségeinket. Azóta legfeljebb annyit változott a helyzet, hogy bebizonyosodott: vitaindításban igenis tehetségek vagyunk. A tehetségek sorsának megfelelő alakításához azonban továbbra sincs tehetségünk.

Közelednek az újabb felvételik, s én egyre jobban aggódom fiatal tanárunkért, hiszen, ha most sem sikerül neki, akkor a jelenlegi rendelkezések értelmében munkakört kell változtatnia. És akkor lehet belőle operaénekes, mozdonyvezető, ügyvéd vagy akár konyhalány is, csak épp pedagógus nem. S mindennek oka a jóisten, aki egy súlyos fegyelemsértést követett el, amikor a fiatal tanárt pedagógusnak teremtette: elfelejtett erre engedélyt kérni a felvételi bizottságban ülő feletteseitől.

Vezda János

Reszkess, piszok!

Mindig nagy kedvem lett volna valamelyik nosztalgiavonaton utazni, ezek azok a bizonyosak, amelyek általában tavasztól őszig, turistaszezonban, menetrenden kívül, végigpöfögnek két város között, abból a nemes célból, hogy a múltba andalítsák az embert. E nosztalgiavonatok után két okból is vágyakozom, egyrészt mert imádom a sebességet, másrészt, mert e szerelvényeken az ablak is nosztalgia-ablak, ami annyit tesz, hogy kiláthat rajta a bámész atomkor gyereke, s ha még egy kis szerencséje is van, csak mérsékelten szennyezett természet néz rá vissza, azaz kétszeres a nosztalgia.

Fájdalom, mindmáig nem tudtam időt szakítani egy ilyen emlékgőzmozdonnyal teendő utazásra, ezért nem kis örömömre szolgál a hír, miszerint Budapesten, a Keleti pályaudvaron ezentúl vállalati gazdasági munkaközösség is szorgoskodik a vasúti kocsik tisztántartásán. Így, bizonyos értelemben, az eleddig rendetlen rendes vonat is nosztalgiavonattá léphet elő (hátra), s ezzel nagyobb az esélyem az áhított egyszer volt hol nem volt utazásra.

Különben elemi matematika az egész, mégcsak nem is az újkeletű általános iskola, második osztályos. A 210 az több, mint a 120, csakúgy, mint a 6000 az 5500-nál. Vagyis: a Keletiben naponta több száz vasúti kocsit kéne tisztába tenni, s ehhez pontosan 210 takarító szükségeltetne. Nincsenek azonban ennyien, alig csupán 120-an. Havi 6000 forintos fizetésért nem vállalják többen.

Hanem a vállalati géemká! A beosztott mérnökök, fiatal forgalmisták! Ők a szabadnapjukon piszok nagy tisztaságot varázsolnak majd a vagonokba! Az ő fizetésük, amint azt olvasom, úgy havi 5500. Ez pedig – utaltam már rá – sikeresen alulmúlja a takarítói 6000 forintot. Tesznek hát még rá egy lapáttal...

Tiszta sor.

Tiszta vonat.

Nem is tudom igazából, miért kanyarodtam erre. Hiszen csak arról van szó, hogy több lesz ezentúl a nosztalgiavonat, s ennek örülnöm kéne. Mindenki jól jár. A mérnök is, a forgalmista is. Az utasról nem beszélve.

Az ablaknak meg végső soron mindegy.

Münz András

ERDŐIRTÁS

Más most...

– A közönség influenzás, a színészek kényesek, jobb, ha elrendeljük a látogatási tilalmat!

– Mindent bedobott erre a Tavaszi Fesztiválra . . .

– Vállalatunknál továbbra is fontos szerepet szánunk a fiataloknak!

MARCIUS 20: ORSZAGGYULES

A hosszú viták alatt így táboroznak a honatyák

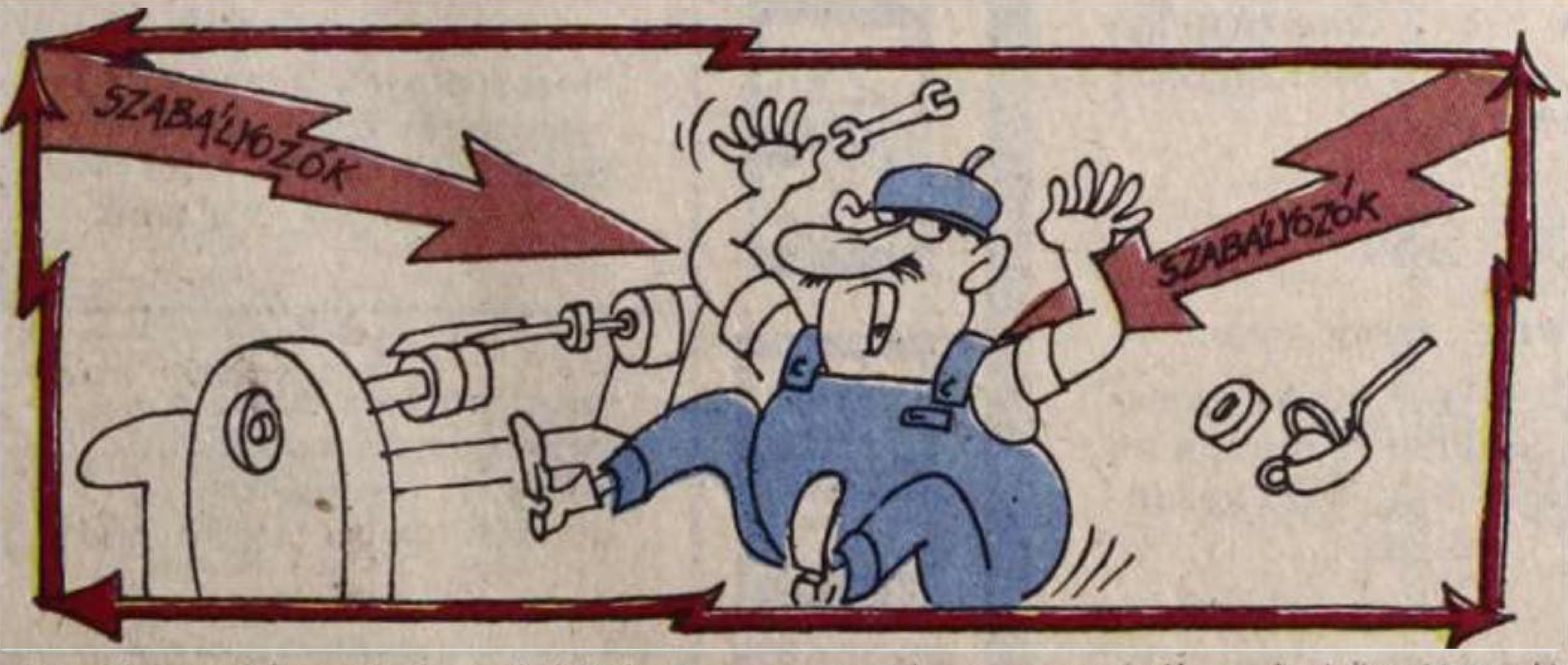
RÁZÓS ORSZÁG

1986. március 4-én, hétfőn, több gyanútlan utast megrázott Budapesten a 83-as trolibusz. Az illetékes a rádióban elhangzott nyilatkozatában először a világpiacon lezajló kedvezőtlen folyamatokkal indokolta a rázást — ezt még átrázásnak szánta — később azonban kénytelen volt elismerni, hogy valóban rázós kérdéssel állunk szemben: a trolik nem a cserearányok miatt ráznak, hanem ezért, mert régiek.

Több is veszett Mohácsnál, mondhatja erre a pesti népnyelv, nem kell mindjárt rázni a rongyot és az utasokra pazarolni hazánk áramát, ám a dolognak ennél sokkal több tanulsága is van. Csak kapásból féltucat, a 83-as troliénál rázósabb példát említenénk, természetesen az általánosítás igénye nélkül.

Március 5-én, kedden egy zöldséges üzletben Inger Béla, háromhetes sárgarépa, megharapta dr. Akula Tamás kazánkovácsot. A diplomás kazánkovács elmondása szerint szokásos bevásárlását végezte a boltban, amikor hirtelen feszültséget érzett. Ekkor vette észre a jókora méretű sárgarépát, de már késő volt — a sárgarépa éppen kétszer annyiba került, mint néhány évvel ezelőtt. Ez annyira megrázta dr. Akula Tamás kazánkovácsot, hogy elborult az agya, s kis híján elvesztette az eszméletét, ráadásul úgy érezte, áramütés érte. Mint az illetékesek később elmondták, a részletes vizsgálatnak sikerült fényt derítenie a nem mindennapi esetre: nem áramütésről volt szo, hanem a magáról megfeledkezett sárgarépa aznap rosszkedvűen ébredt, ezért harapta meg a kazánkovácsot, akit egyébként vásárlónak nézett.

Ha lehet, még ennél is különösebb, Halász Lamantin nagyüzemi géemká munkás esete. A kétkezi csiszolómunkás néhány héttel korábban észlelte magán először a különös jelenséget: amikor egy bizonyos munkát főmunkaidőben próbált elvégezni, azonnal kellemetlen áramütést érzett magán, s ez csak akkor múlt el, amikor, természetesen már munkaidő után, géemkában kezdett el dolgozni. Az illetékesek azonnal a helyszínre érkeztek, s megkezdték az eset vizsgalatát. Rövid úton megállapították, hogy Halász Lamantint a szabályozók rázták meg: néhány szabályozó nem szakszerűen lett bekötve, ezért nem várt feszültség keletkezett, amely Halász Lamantint sem hagyta érintetlenül.

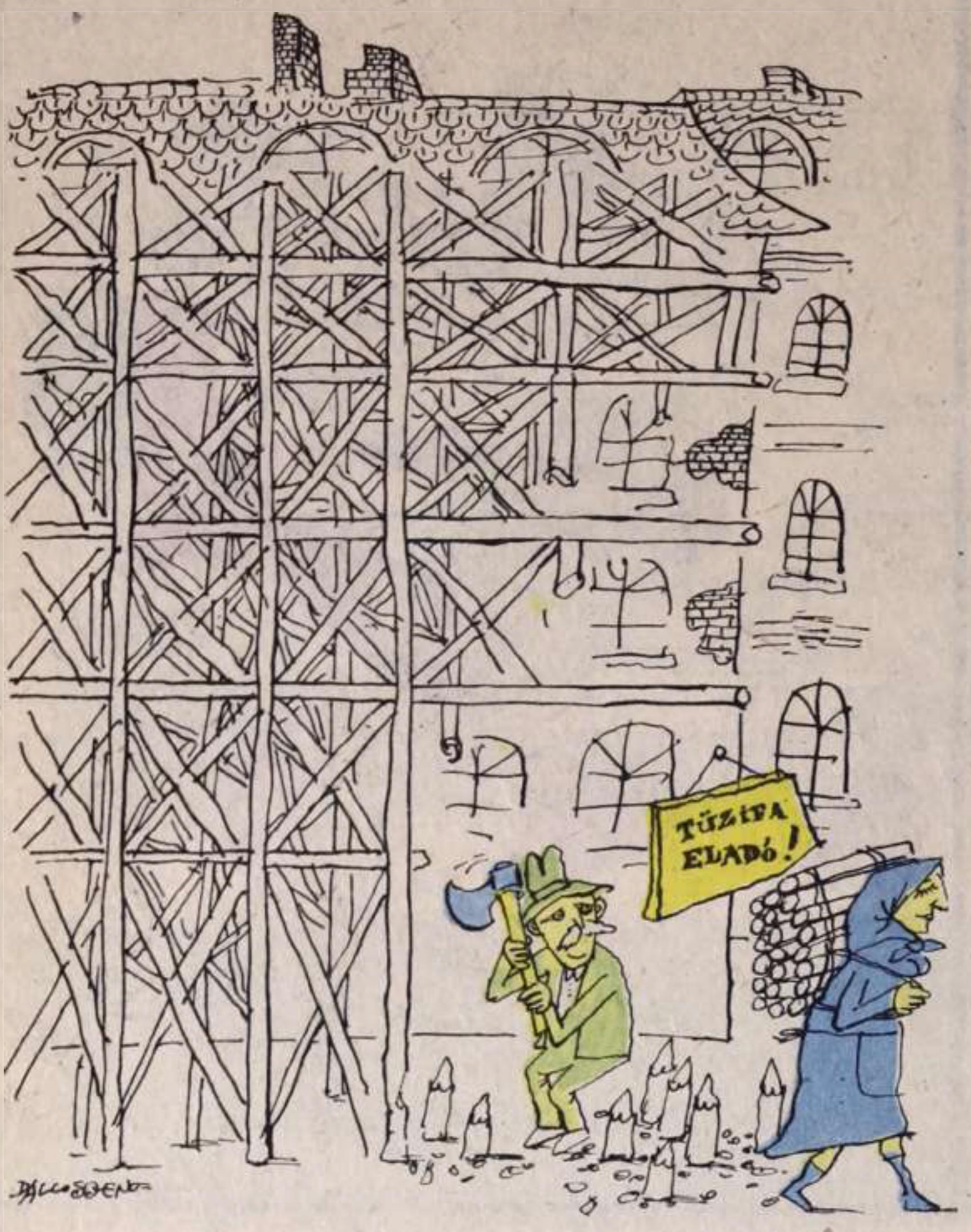

Még mindig vizsgálják az okát annak a nemrégiben bekövetkezett áramütésnek, mely a *Háromszoros Szoros* című magyar kalandfilm nézőterén érte a mozilátogatókat. A filmre eredetileg huszonheten váltottak jegyet, de a végére már csupán négyen maradtak a vászon előtt: tizenöten akkor mentek el, amikor a főhős beszorult egy padlószőnyeg alá — ekkora feszültséget magyar mozinéző nem képes elviselni! — hatan gutaütést kaptak, ketten pedig önkéntes véradók lettek. A négy megmaradt mozinézőnek a filmszínház vezetője ünnepélyes keretek között adta át az Ejmiakőtyúkanyókend Frigyesné Emlékplakett egy másolatát.

Velőtrázó sikolyt hallatott vasárnap délután 14 és 20 óra között a Haszonkulcs nevű étterem egyik vendége. A kifejezést szó szerint kell érteni, hiszen az étkezésnek induló éttermi látogatás furcsán folytatódott — egy magát megnevezni nem kívánó vendég megrázott egy, a tányéron békésen szunnyadó velőt, amire az étterem közönsége azonnal két pártra szakadt, s csak a fizetőpincér megjelenésével sikerült visszaállítani az étteremben az egypártrendszert. A vendégnek új velőt hoztak, a régi velőt pedig áramtalanították, csupán a velőtrázó sikollyal nem tudtak mit kezdeni, ugyanis magnóra vették, ám megfelelő munkaerő hiányában nem találtak senkit, aki letörölje.

Csupán egyetlen gondolat erejéig visszatérve a 83-as trolibusz esetére. Mint megtudtuk, a 83-as viszonylaton történt áramütések nem túlságosan veszélyesek, ám elégedettségre nincs okunk: a 86-os még ennél is rázósabbnak ígérkezik.

Föld S. Péter

– Honnan veszi azt a marhaságot, hogy ezek magyar nyulak?!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Az újdonsült férjtől megkérdezik, hogy milyen asszony a felesége?

— Olyan, mint a pipa.

— Hogyhogy?

— Állandóan dohánnyal kell tömni.

SZILÁNKOK

KÖTEKEDŐ TERMÉSZET

X. olyan kötekedő természetű, hogy még a saját igazát sem hajlandó elismerni.

VALLOMÁS

— Sajnos nincs már fiatalságom, amit feláldozhatnék érted.

TISZTELET

Államfőnek kijáró tisztelettel fogadták a kocsmában a jól kereső kisiparost.

HIRDETÉS

APJA LENNÉK HARMINCÖT ÉVES, JÓL KERESŐ, SZÜLEIT TÁMOGATÓ FIATALEMBERNEK!

CINIKUS GAZDI

— Miért lennék én is hűséges? Elég, ha te vagy az, kiskutyám!

MAI SRÁC

— Mi legyen vasárnap ebédre Pistike?

— Egy nagy tányér rágógumi.

PIACON

— Hogy adja a körte kilóját, néném?

— Csak irányárat tudok mondani, lelkecském.

EGOISTA

— Új bekötőutat kapott a falunk. De minek, amikor én otthonülős vagyok?!

SORREND

— Repülőgépet már tudok vezetni. Most szeretnék megtanulni kerékpározni.

VÁLÓOK

— Miért akar válni?

— A férjem szürcsölve ette a levest.

— Ez még nem válóok.

— De ő éjfélkor egy idegen nő hálószobájában szürcsölte azt a levest.

MODERN IDŐK

— Nem szeretem a papírzsebkendőt.

— Miért?

— Nagyon feledékeny vagyok és papírzsebkendőre nem lehet csomót kötni.

TEHETSÉG

Csak a tehetségtelen ember nem ismeri el mások tehetségét.

KOR

— Évike, hány éves?

— Találja ki. Az újságok bűnügyi rovatában még csak a nevem kezdőbetűit írják ki.

ILYEN IS VAN

— Uram, biztosíthatom a rokonszenvemről.

— Elég baj az nekem.

Galambos Szilveszter

MÁRCIUS

FÜLÖP GYÖRGY:

Köszöntsük egymást gyerekek!

17 HÉTFŐ Gertrúd

Légy óvatos, drága Gertrud,
mert a Bánk bán mindent megtud
és szerepnek sohse hálás
egy vad krimi, vagy a válás.

18 KEDD Sándor, Ede

Hogy nézel ki, kedves Sándor?
bodros hajad, mint egy sátor.
A dauerod, szegény puli,
csak a fodrászoknak buli.

19 SZERDA József

Kívánom, hogy pénzed, Jóskám,
minden korban legyen jócskán,
s akkor is légy vastag, Jóska,
ha nyugdíjat hoz a posta.

20 CSÜTÖRTÖK Klaudia

Oh, Klaudia a szép ókor
intene bár minket jókor,
hogy a dicső múltat végül
megsüthetjük – jövő nélkül . . .

21 PÉNTEK Benedek

Hozz meleget, Benedekem!
Hangozzék bár meredeken,
de, parlagi szóval élve:
a gatyánk ment rá a télre.

22 SZOMBAT Beáta, Izolda

Trisztán bájos Izoldája
férjét buzgón kiszolgálja,
Beáta, a névnap-ikre
gondol inkább puccra, sikkre

23 VASÁRNAP Emőke

Ejnye, adta Emőkéje,
mekkora a menőkéje!
Hapsik hordják autóstoppal,
anyja várja idegsokkal.

BAKI BAKI HÁTÁN

Berkes Erzsébet kérdezi az Élet és Irodalom egyik könyvismertetésében: *„A bovden jó ürügy bizonyos hasonlóságok beledisputálására?”*

Hm. A kérdés váratlanul ért. Erre valahogy még sosem gondoltam. Talán, mert még semmit sem disputáltam bele bovdenba. Hasonlóságot a legkevésbé.

*

Divatszó lett az „odafigyelés”. A minap egy szakszervezeti aktívától már ezt is hallottam a tévében: „Azt várják tőlem, hogy *nagy odafigyeléssel figyeljem* a problémák megoldását.

Ami engem illet, a problémák megoldásának *elősegítését* többre becsülöm a még oly nagy odafigyeléssel végzett passzív figyelésnél (s méltóbbnak is tartom egy *aktívához*), de készséggel elismerem, hogy társadalmi értelemben az illető valóban nem követett el bakit. Utóvégre csakugyan nem beleszólást várnak tőle (ég őrizz!), hanem csak odafigyelést. De azt aztán nagyot.

*

Básti Lajos — írja M. G. P. a Népszabadságban — *„elcimszerepelte”* a Bánk bánt.

Némely újságcikket jól — hm — „megnyelvújitanak” mostanság . . .

*

„Haitiban” — írja az egyik újság; *„Haitin”* — írja a másik, a Port-au-Prince-i hatalomváltás (?) helyszínéről szólva.

Ország esetében — a sajátunkat kivéve — a -ban, -ben rag alkalmazása a helyes, szigetében az -on, -en, -ön. Márpedig Haiti: sziget. Igen ám, csakhogy a Haiti Köztársaság e szigetnek csupán egyik országa; a másik a Dominikai Köztársaság. Márpedig az utóbbi országban nem volt társadalmi földindulás. Tehát? Tehát jelen esetben a *„Haitiban”* forma a helyes, hiszen nem a szigetről, hanem az országról van szó.

Nehéz nyelv a magyar? Vagy csak nem minden hírlapíró tanulja meg?

*

Ha már a helyragoknál tartunk: honfitársainknak már csak mintegy harmada képes megkülönböztetni a nyelvi külviszonyt a belviszonytól. „Itt állunk az iskolá*ba*” — mondja a másik harmad, a harmadik pedig az ellenkező végletbe esve akkor is -ban, -bent mond, amikor nem azt kéne. Egy mentőorvostól (!) hallom a tévében: „Belekapcsolódtunk a telexhálózat*ban.*”

Jaj.

*

A Magyar Nemzetben olvasom: *„Elszaporodtak a kerékpártolvajok Belgiumban. Az elmúlt évben 2224-et loptak el.”*

Csakugyan fölöttébb szaporák lehetnek ezek a fránya belgiumi biciklitolvajok, ha annak ellenére is nő a számuk, hogy közülük egyetlen év alatt 2224-*et ellopták.*

***

„Börleszk” — olvasom a Magyar Hírlapban. *„Börleszk”* — mondja a bájos tévé-bemondónő. S bizony, feleim, leírtam ezt a szót már én is.

Csak tudnám, miért. Vajon miért angolosítunk mindent, még az olasz eredetű *burleszket* is?

*

Marseille nevét — nyilván Versailles-é hatására — igen sokszor írja Marseilles-nek (a végén s-sel) honi sajtónk. Most először találkoztam olyan jelenséggel (a Magyar Nemzet sportrovatában, Nagy N. Péter cikkében), hogy a franciák nemzeti himnuszát, a Marseillaise-t írják Marseilles-nek: *„a Marseillest hallgatva . . .”*

Ez olyasmi, mintha mi magyarok a Szózat hallgatnánk.

*

Mohás Lívia *Rókavadászat* című, mellesleg kitűnő regényének hősnője Regensburgban jár, s a könyv lapjain többször is azon töpreng, vajon a város melyik részén végezhették ki a X. században Lehel vezért.

Kár volt töprengenie. A városnak azt a részét, ahol Lehelt, Bulcsút és Súrt kivégezték, az esemény emlékére azóta is Vérpadnak *(An der Richtbank)* hívják.

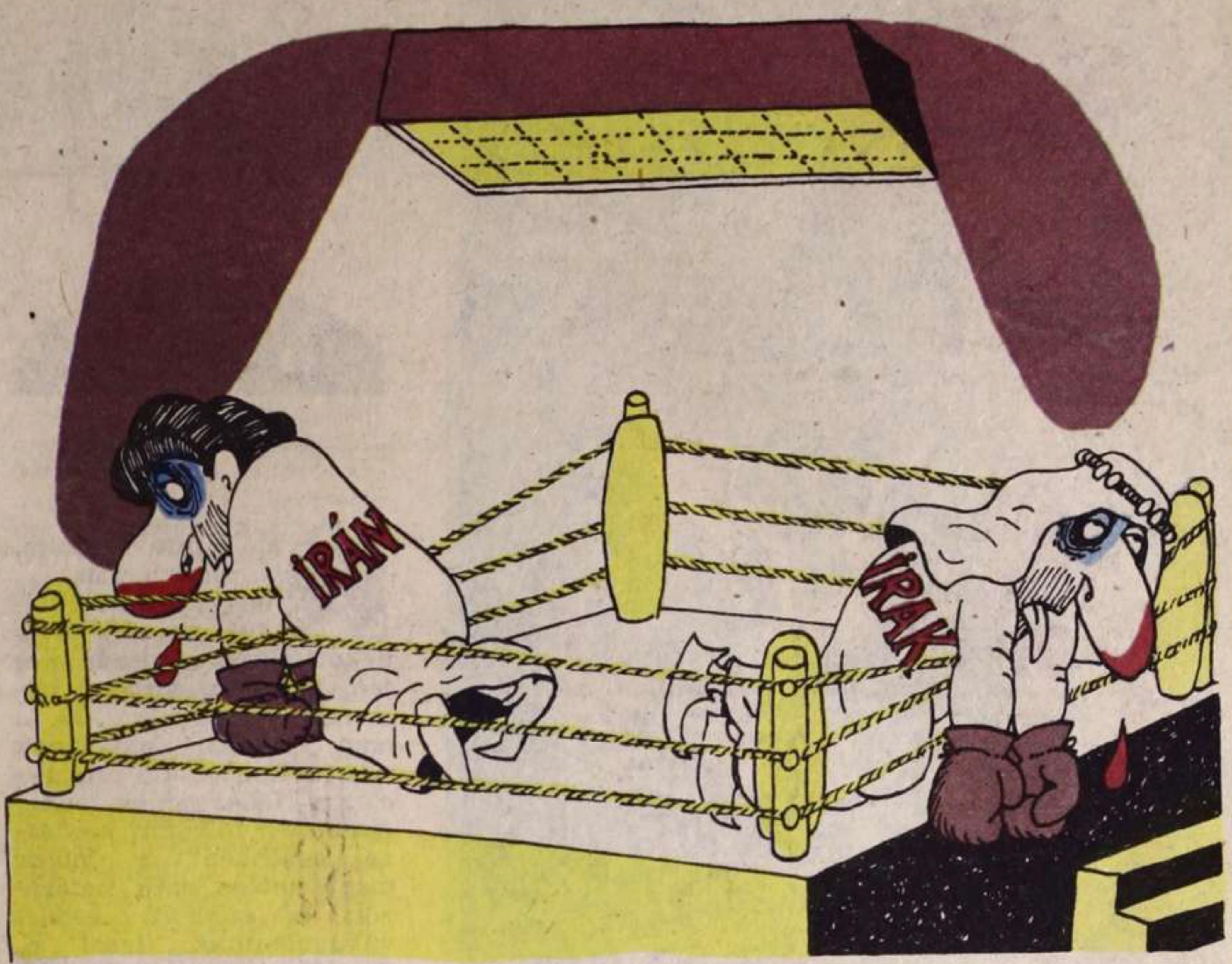
*

Szalay Károly *Szerelmes éveink* című regényéről ír a Magyar Hírlapban Rónay László. Egyebek közt ezt: „a nyugati magyar líra *mai fenegyereke* akkor tevékeny kezdeményezője volt *a Pázmány Péter szobor ledöntésének . . .”*

Úgy látszik, az is lehet mai fenegyerek, aki már igazán nem mai gyerek. A szövegből ugyanis kiviláglik, hogy a jelenleg 76. esztendejét taposó Faludy Györgyről van szó. Ám akár gyerek Faludy, akár nem, Pázmány szobrát sem ő, sem más nem döntötte le Budapesten. Mégpedig azért nem, mert ezt az akkor még Pázmányé mellett állt Werbőczy-szobor egyik ledöntője (1945. május 1.) a helyszínen megakadályozta. Akinek szobrát a „fenegyerek” ledöntötte, az nem Pázmány, hanem *Prohászka Ottokár* volt. Aki pedig Pázmányét e sorstól megmentette, az:

Timár György

VÉGKIMERÜLÉSIG

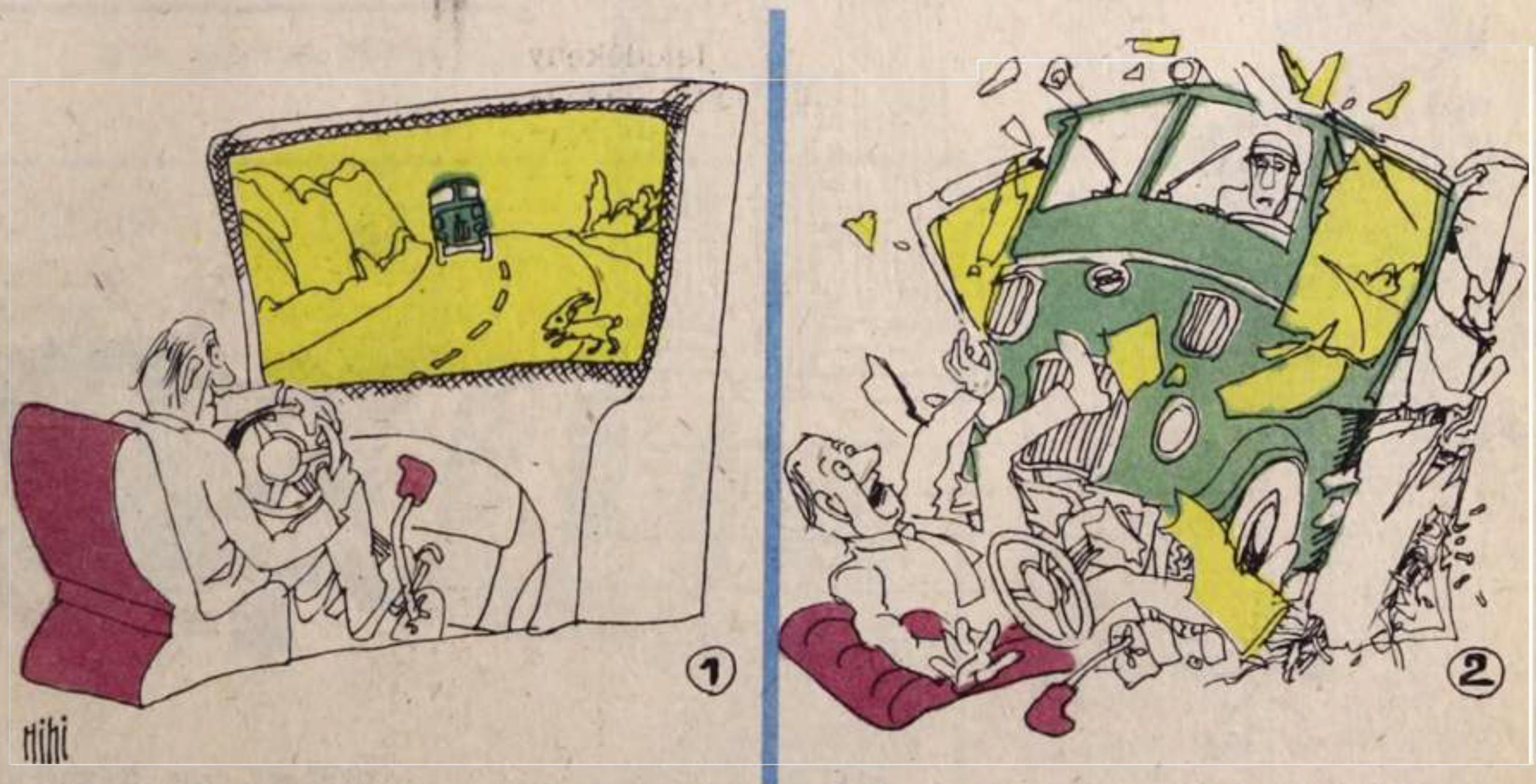
– Csak azt tudnám, komám, miért szagolgatnak a kölkök ragasztót?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A városligeti műjégpályán az egyik csinos korcsolyázó hölgy egy pompás hármast ír le a jégen. Utána nekilendül és a két félkört hajszálpontosan bezárva, egy remek nyolcast csinál a hármasból. A jégpálya közönsége megtapsolja a bravúros mutatványt, csak két férfi nézi kissé szontyolodottan.

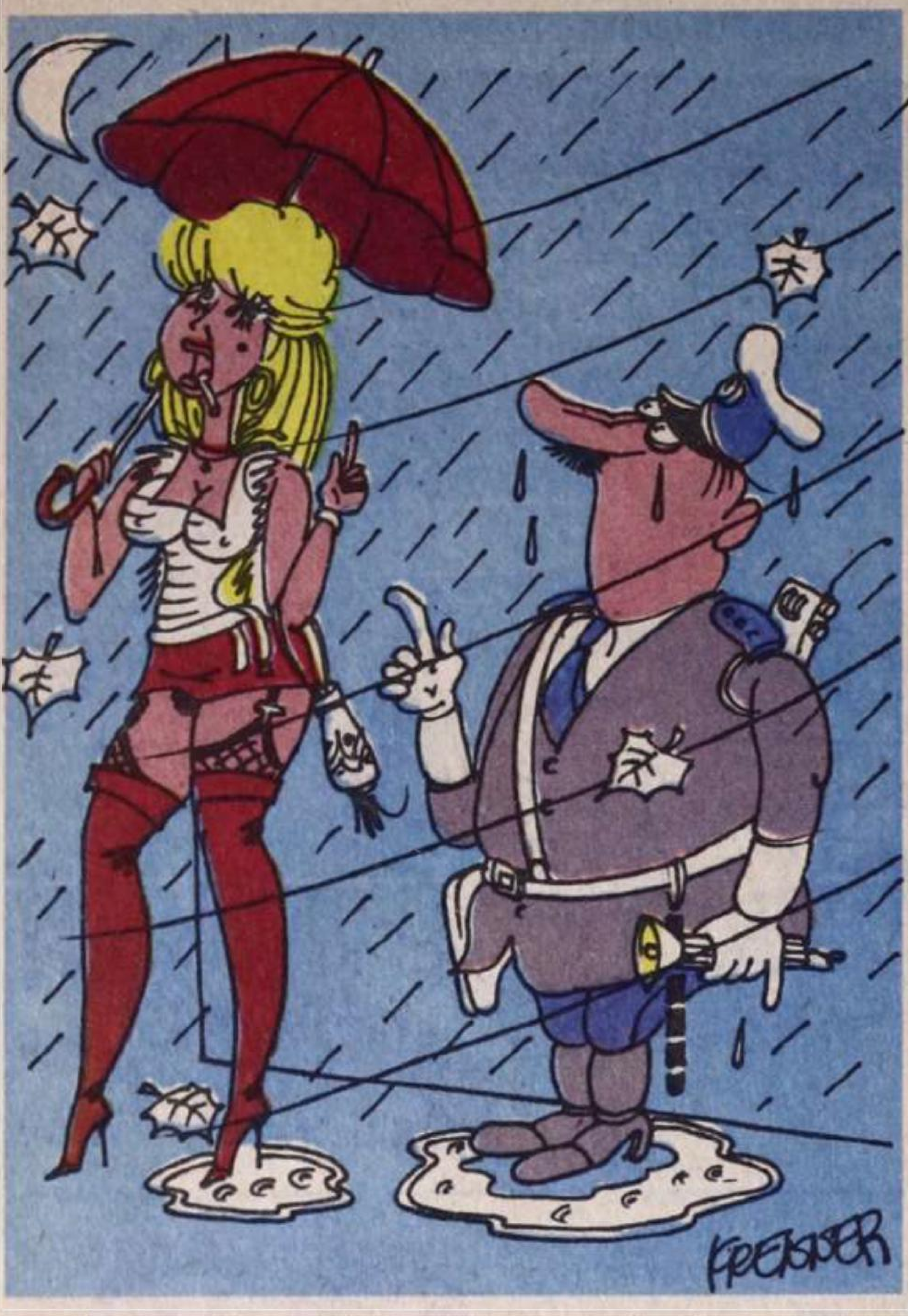
— Látod? — szólal meg az egyik. — Ezt megtapsolják! A főkönyvelőnk ugyanezt csinálta, és másfél évet kapott érte . . .

TÖKÉLETES SZIMULÁTOR

Névjavaslatunk egy veszteséges nagyüzemhez

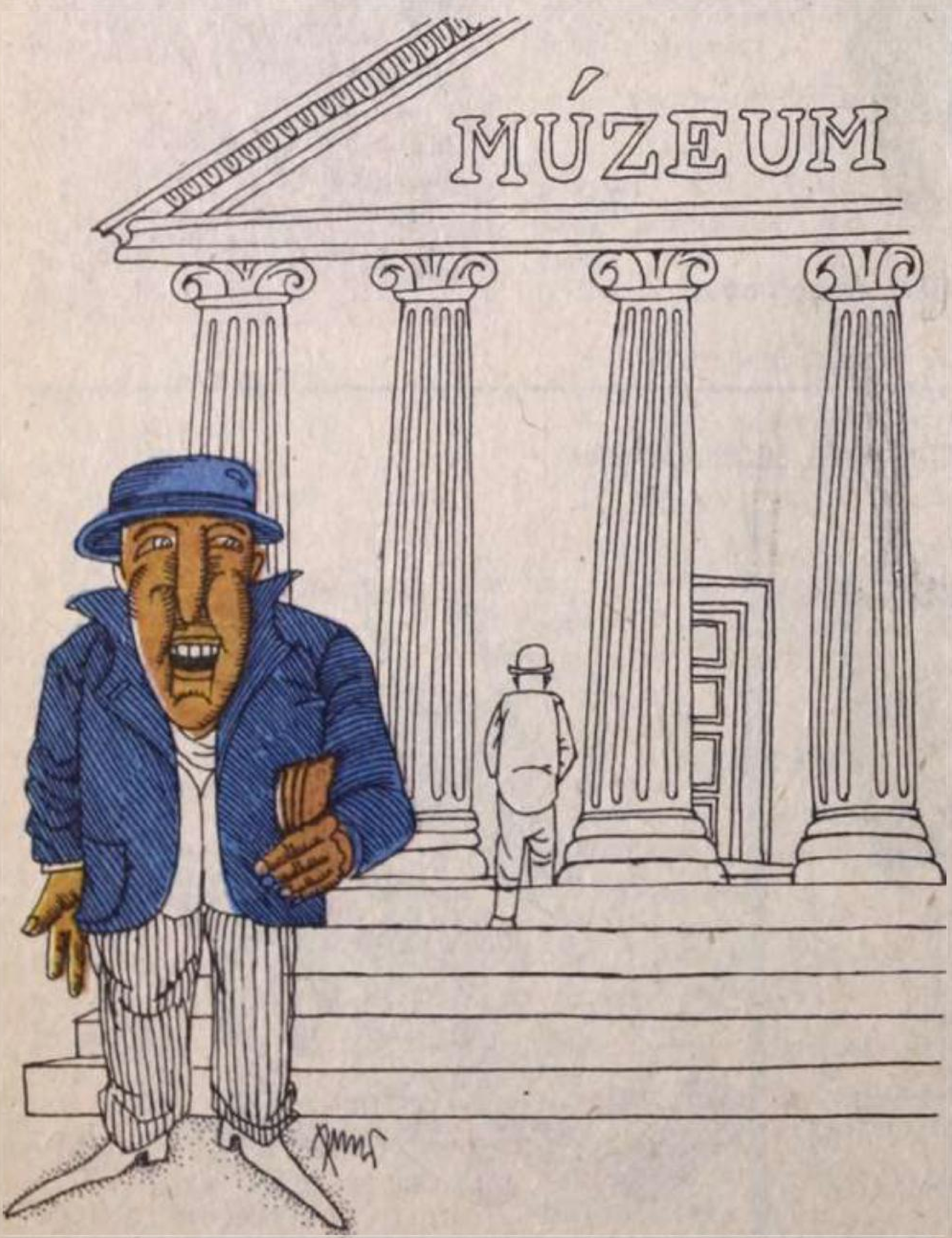
ÁLLAMI PÉNZELVERŐ

– Ugyan, főtörzs, inkább jöjjön maga is ebben a szörnyű időben...

Szavazott már a Bádog Antennára?

JEGYÜZER

ÜZENET A JOGHURTBAN

„Tévézni emberi dolog." (Kovács János)

Na, mit szólsz, szerkesztőkém, hogy megünnepeltük az idén is a nőket! Virág a híradó elején, hátulján; virág a bemondónők asztalán. És a nagy ünnepi bukétának szánt Telepódium-produkció: a Nehéz nőnek lenni? A címben felvetett kérdésre egyébként a műsor megtekintése után határozott és szomorú igennel válaszolhatunk. Igazi K. und K. kabaré volt, több értelemben is. Apostoli Ferenc Józsefünk kaiserliche und königliche (kisebbek kedvéért: császári és királyi) idejében voltak viszonylag újak a viccei, valósak a témái, s már akkor sem volt igazán elfogadható az avítt szemlélete. Tobzódott a műsorban a Közhely és a Kétértelműség, bár meg kell adni, egyértelműen volt kétértelmű. Tisztán kicsengett belőle az a nézet, hogy két nő közül az egyik feltétlenül Kéjnő, míg a másik... szóval a másik is K, csak nem tudja magát szépen kifejezni. Az övön aluli poénok, megszokott malackodások máskor megbocsáthatóbbak. De pont azon az ünnepen, amelyet azért kezdeményeztek és szorgalmaztak hajdan, hogy megváltoztassák azt a világképet, amely szerint a nő rendeltetésszerű használata csak az ágyban képzelhető el...

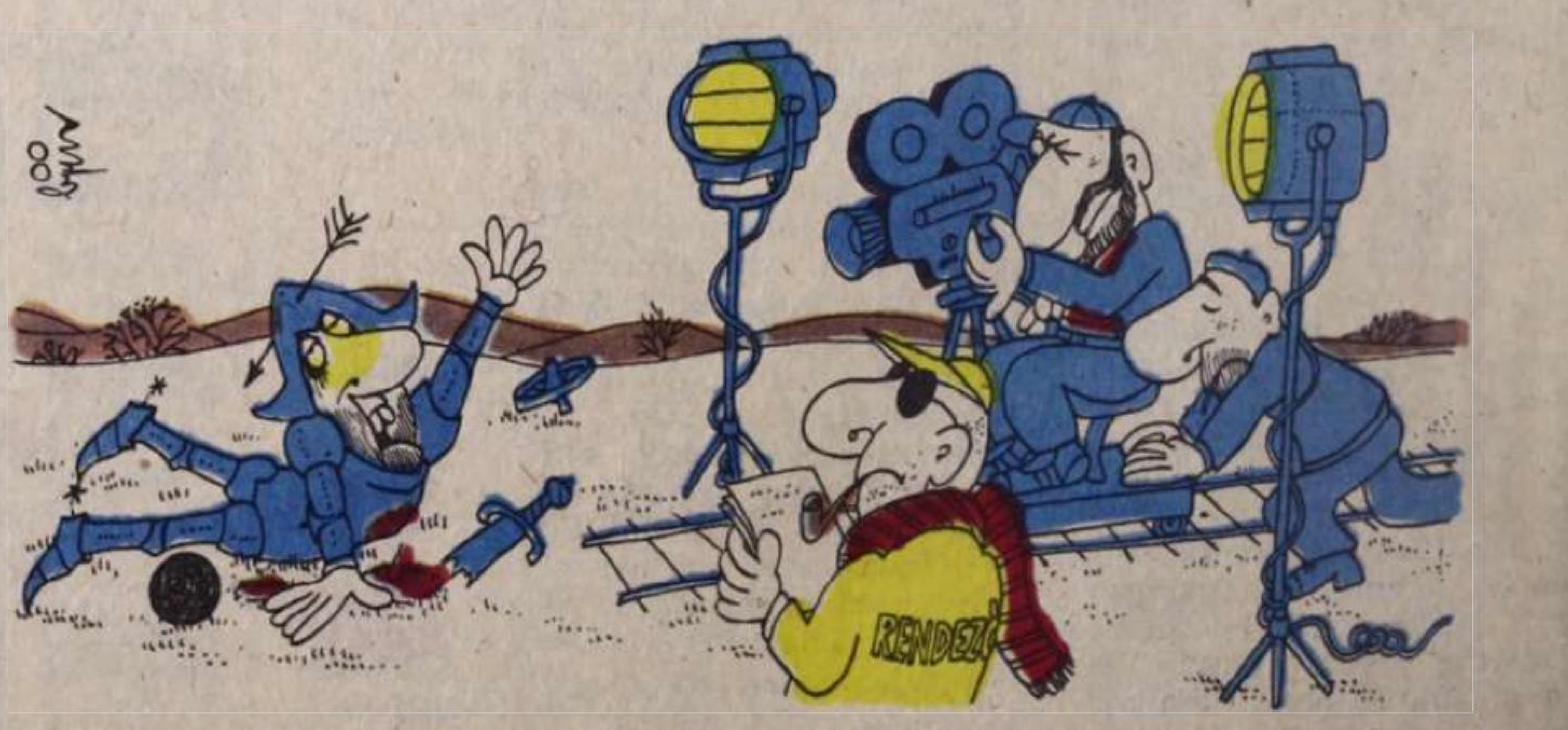
— A Sternben olvastam egy ajdeblődöt, a szerkesztők szerint ez volt a hét vicce. Ajánlok önnek egy remek termoszt, mondja rábeszélően az eladó a vevőnek, ez nyáron nyolc órán át hidegen, télen nyolc órán át melegen tartja a folyadékot. Hát ez óriási, ez csodálatos, mondja lelkendezve a vevő, számomra szinte felfoghatatlan! Mi ebben a felfoghatatlan? Hogy honnan tudja a palack, mikor van nyár és mikor van tél?!

— Még jó, hogy említed, honnan vetted a viccet. Ha hazai termésnek vélném, biggyeszteném rá a számat. Am ha tudom, hogy import, méghozzá nyugati, rögtön jobban tetszik. És ha akarom, felfoghatom palackba zárt üzenetnek. Hogy például a műsorszerkesztőktől többet várunk, mint egy termosztól, nekik tényleg tudni kell, mikor van tél és mikor nyár, mikor minek van ideje. Vagy például, hogy az a palack nem tehet semmiről, az úgy őrzi a folyadékot, ahogy beletöltik: hidegen, forrón, vagy langyosan... A langyosról jut eszembe: mit szólsz, kérlek alássan, a 16 éven felülieknek indított új havi magazinhoz? Elnézést a pertuért, de amióta a tévé összetegeződött velem, rájár a szám. Bár azt a Tegeződő című műsort én inkább magáztam volna, olyan öregesnek tűnt. Jobb sorsra érdemes lányok-fiúk ültek a stúdióban, s látványosan és illedelmesen unatkoztak. Közben mondtak bölcseket és butákat. Megállapították, hogy az agráregyetemeken túl sok a fiú, az egészségügyi főiskolán túl sok a lány, és ez olyan zsenáns. Mint ahogy az is, hogy a hadseregben nincs akvárium... Néhányan egy pár fekvőtámaszt is levágtak. Talán, hogy el ne aludjanak. Vagy hogy a közérzetüket javítsák vele, amelyről mindannyian megállapították, hogy rossz. És azért rossz, mert szeretnék elkerülni a középszerűséget. Am hogy azt hogyan lehetne, nem tudják. És nem mondta meg nekik senki. A szerkesztő-műsorvezető sem. Mert ő sem tudta. Ez meglátszott a műsorán is... Tényleg nem lehet színesebben, izgalmasabban, életesebben szólni a fiatalokról? Pedig van bennük szenvedély! Ezt egy másik műsorból tudom, az Ablakból. Láttam, milyen keményen kiállt egy középiskolás osztály a balul végződött kirándulás miatt meghurcolt tanára mellett... Egy ifjúsági műsorban legyen szenvedély, izgalom, vibrálás...

— Így igaz! Mint például a cannes-i könnyűzenei fesztiválról készült háromnegyed órás tudósításban. Nem mondom, ebből 43 percet unatkoztam és bosszankodtam, mert amikor megmerülköztem volna a muzsikában, mindjárt megszólalt a riporter, feltett valami fölösleges (sokszor születlen) kérdést. De MIDEM jó, ha a vége jó (bocsánat!), volt két perc, ami mindennel felért. Amikor is a díjkiosztásnál az Ifjú Kannibálok gitárosa egy pohár joghurtot öntött Matt Bianco fellépő kabátkájára... Ebből aztán némi nyíltszíni rugdosódás támadt, izgalom, vibrálás... A papírpohárba zárt üzenetből én ezt hámoztam ki: nincs jámborabb, unalmasabb valami a joghurtnál. Ha megisszák. Na de ha a főhősre öntik!!!... Azóta, ha valami csendes unalom csordogál a képernyőn, mindig azon bosszankodom, miért nincs a közelben valami ifjú kannibál egy pohár joghurttal...

Radványi Barna

CSÖKKENTETT KÖLTSÉGVETÉS

– Tizenkét órán át tartott az öldöklő csata, de emberfeletti véres küzdelemben győztünk!

Új darab: Huzatos ház

ALAPTERÜLETE 93 EZER NÉGYZETKILOMÉTER

Kézilabda-siker után, foci VB előtt

MOST MÁR NE CSAK KÉZZEL — LÁBBAL IS!

OPERATÍV PROGRAM

— Vezérigazgató kartárs, szeretném emlékeztetni, hogy hétfő van, össze kell állítani a következő hét munkaprogramját! — szólt Csömöszlei, a vezér mindentudó személyi titkára.

— Akkor lássunk hozzá!

— Mivel a vezérigazgató kartárs a jövő hétfőn kétnapos vadászat után fáradtan, ételektől, italoktól elcsigázott gyomorral lát munkához, javaslom: kezdjük a napot egy pohárka citromos konyakkal, hagymás heringsalátával, utána következzék csőben sütött karfiol sonkával, hozzá könnyű fehérbor, és természetesen Parádi víz, fekete. Egy ilyen kalóriadús villásreggeli után a Központi Hacukakészítő Tröszt vezérigazgatója biztosan aláírja a második félév gyártási és szállítási ütemtervét. A villásreggelit követő tárgyaláson nekünk ragaszkodnunk kell ahhoz, hogy az első 10 ezer kanírozott burkenádlit július végén megkapjuk. Ha a hacukakészítők vezére kekeckedik, akkor pezsgőt bontunk, kap mellé vörösbort, vodkát. Ez a dózis már vastag ködöt borít az agyára és a pasas mindent aláír. Sikeres szerződéskötés esetén délben könnyű ebéd: almaleves, bárányszelet rántva, kétféle bor, rétes, majd szivélyes búcsú a vendégház előtt. A hacukakészítők távozása után irány a Gellért fürdő, pihentető úszás, masszázs, néhány römiparti az úszómesterrel. Kettőre vissza az irodába, megbeszélés az szb-titkárral, a beszélgetés alatt ütemes bólogatás, fekete, Traubi, búcsúzáskor széles mosoly, kézfogás.

— Kedden Dunatarjánba megyünk. Területbejárás a jövőre kezdődő építkezések színhelyén. A bejáráshoz gumicsizma, esőköpeny, napsütésben szemellenző, kutyák ellen furkósbot. A helyi tanács vezetőinek ajándékkosár, benne nudista falinaptár, Himnuszt éneklő, felhúzható matyóbaba és hétféle italkülönlegesség. Szerződésaláírás a szerelőcsarnok építéséről a tervezővel, a kivitelezővel, ebéd a Bicegő állat-

orvos étteremben. Az ételsor telexen megrendelve. Ebéd közben halk cigányzene, a kezdő dal: Ha kimegyek a temető mély árkába.

— Szerdán egész napos értekezlet a főhatóságnál, ebéd az üzemi konyhán, utána szódabikarbóna és Bilagit.

— Csütörtökön reggel a vállalat főosztályvezetői részére értekezlet. Az ülést csak meg kell nyitni, az érdemi munkát a vezérhelyettes végzi. Tíz órakor tárgyalás a Bóvlimpex Külkereskedelmi Társaság elnökével egy nyugatnémet gyártósor behozataláról. Munkaebéd a vendégházban, teríték négy személyre. Az étrendben az elnök kedvenc étele, az erdélyi fatányéros is szerepel. Délután kettőkor előadás KISZ-aktivistáknak Hogyan élünk szocialista módon, a felmerülő kérdésekre a párttitkár válaszol.

— A péntek aránylag könnyű nap. Délelőtt séta az üzemben. Kézfogás, vállon veregetés. Az útvonal összeállt, a beszélgetők kijelölve. Délelőtt külföldi delegáció érkezik. Mindent a helyettes intéz, a vezérigazgató kartárs csak a díszebéden elnököl. Svéd gombasalátával kezdünk, pohárköszöntő szövege a zakó jobb alsó zsebében. Ebéd után elintézendő levelek, ügyiratok aláírása az irodában, majd negyvenperces beszélgetés az egyik országos napilap munkatársával arról, hogy mit vár társadalmunk a gazdasági vezetőktől. A kérdésekre adandó válaszokat az újságíró hozza magával. Ezzel vége a hétnek. Szombaton és vasárnap a külföldiekkel a vezérhelyettes foglalkozik.

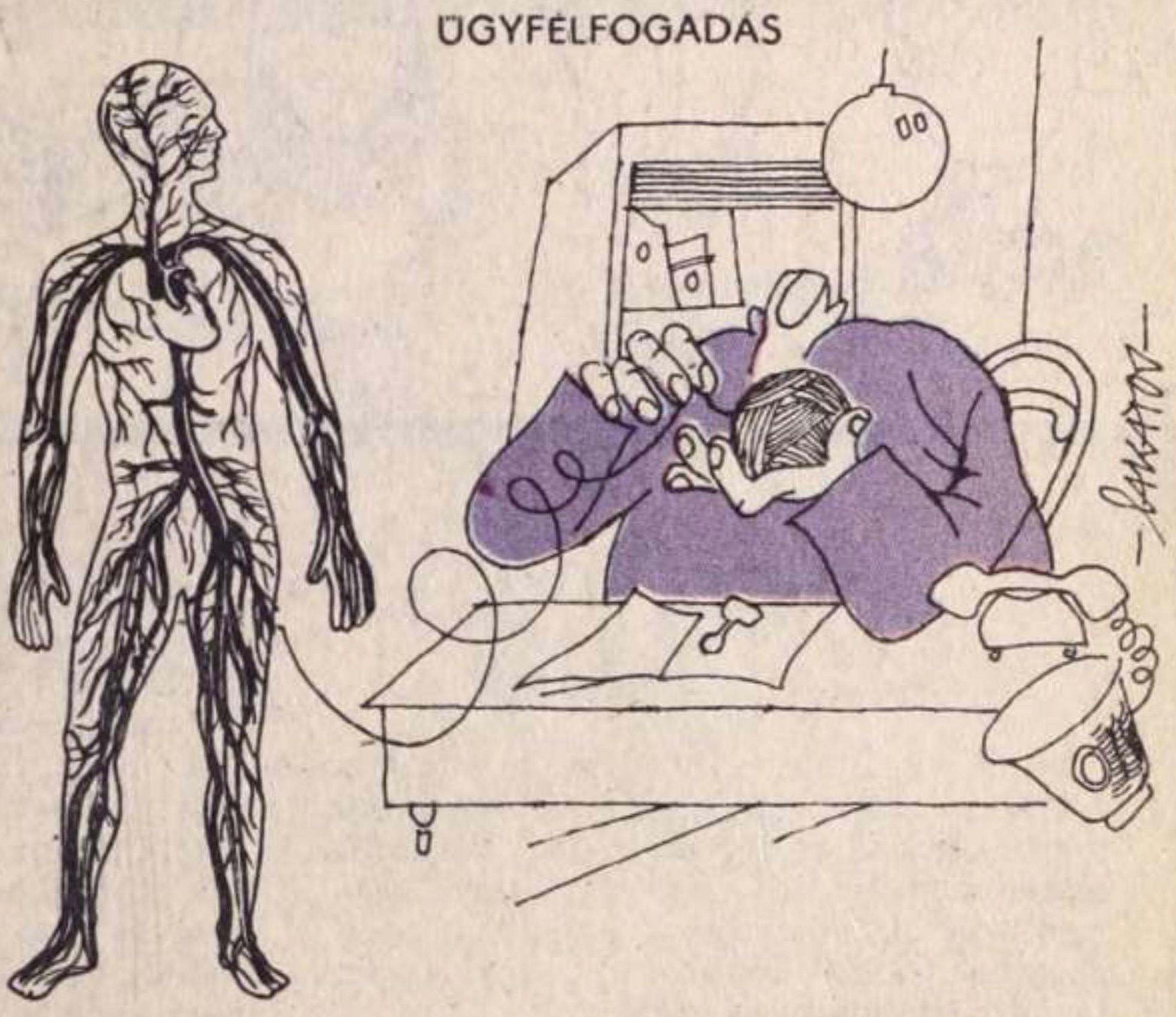
— Ezek szerint mindent megbeszéltünk! — szólt a vezérigazgató megkönnyebbülten, majd bekapott egy nagy adag zalai ráksalátát, harapott hozzá gépsonkát, füstölt tarját, egy kis juhtúrót, hogy tudjon inni, mert délben szerződés-aláírással egybekötött munkaebéd várt rá a Dunakanyarban.

Kiss György Mihály

SZANÁLÁS

ÜGYFÉLFOGADÁS

EGY ROSSZ MOZDULAT ...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A feltűnően kacér és túlságosan szabad életet kedvelő gépírókisasszonyt elbocsátották. A hivatalban éppen róla folyik a szó, amikor az egyik tisztviselő megjegyzi:

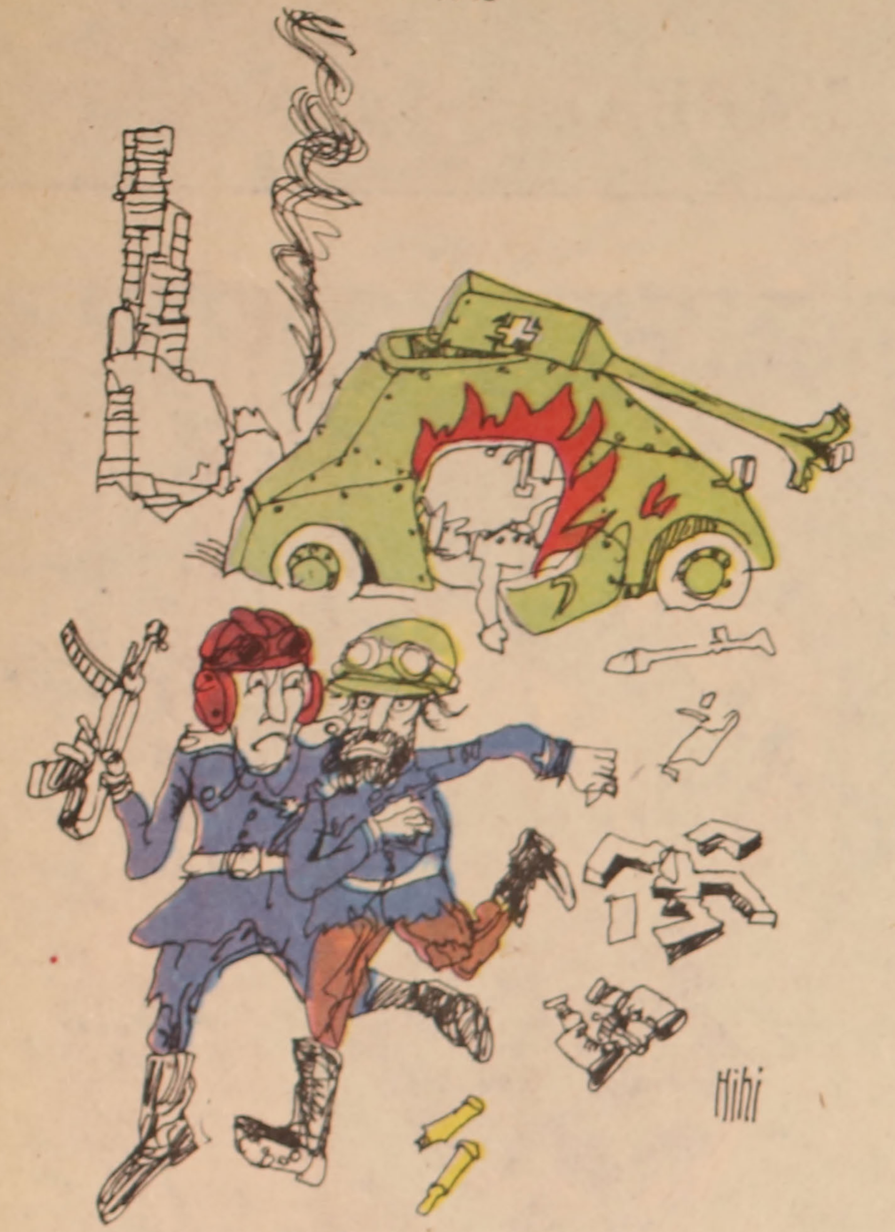
— Nem féltem én Macát. Megél az még a jég hátán is.

A konkurrens gépírónő epésen közbeszól:

— Ugyan. Jobban megél a saját hátán . . .

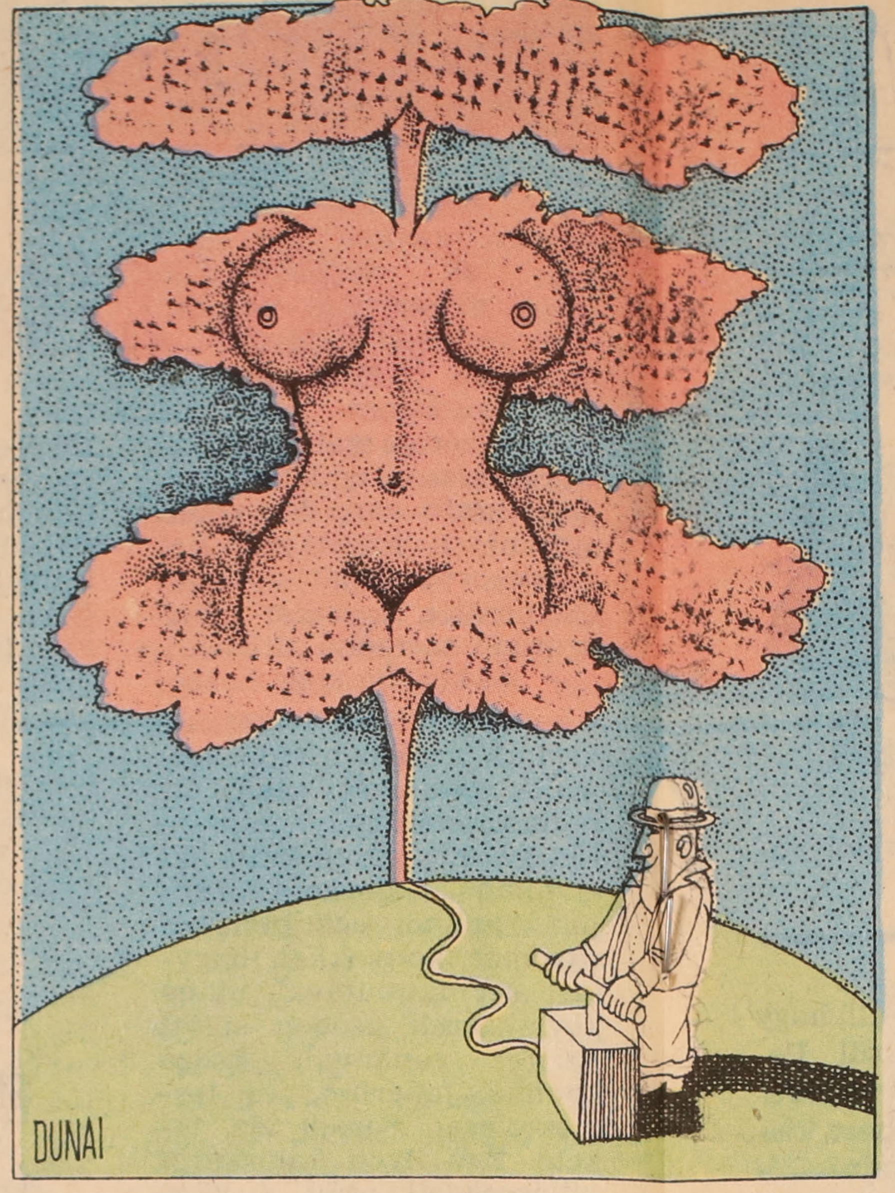
SZÁ-ZA-DUNK ......

1945

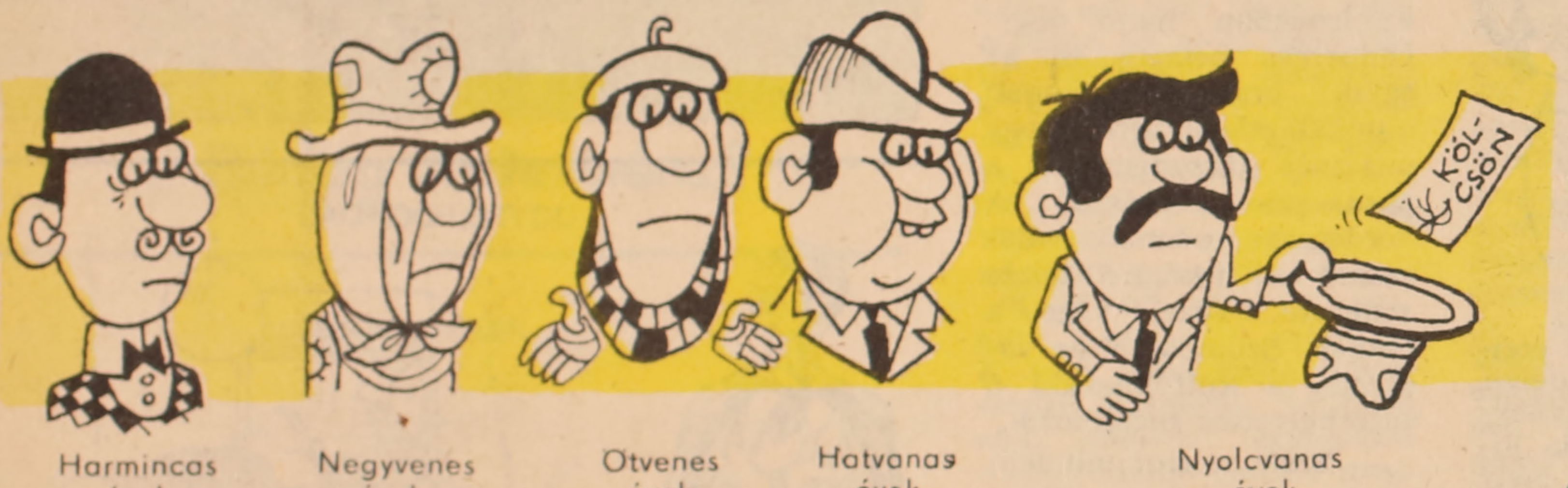

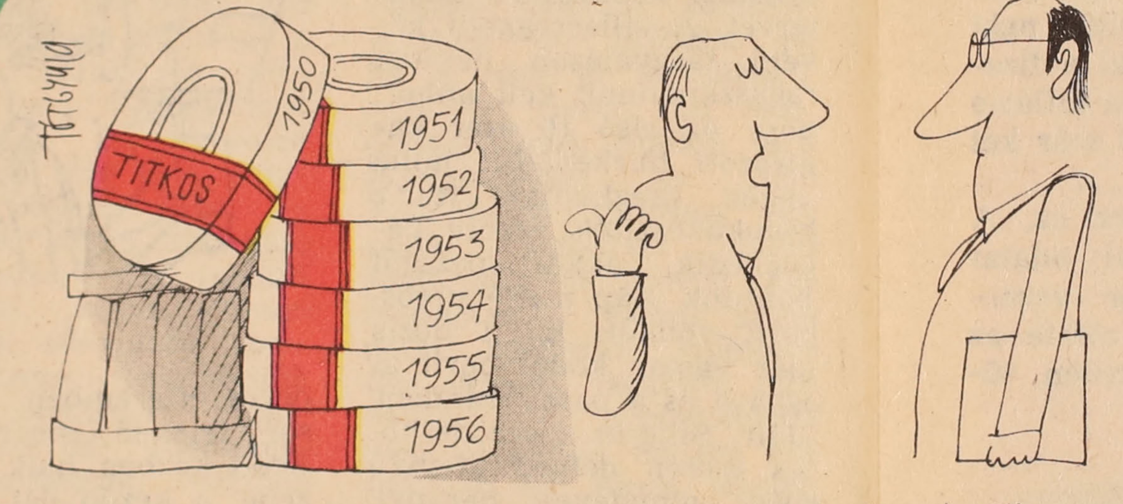
– Igazán kínos, Fritz, hogy a visszavágón is kikapunk!

KALAPDIVAT

– Ezek a dokumentumok majd csak a jövő században kerülhetnek adásba . . .

A PARTI

Amit most elmesélek, az nem tegnap történt. Megvan már innen-onnan nyolcvanhat esztendeje is. Pontosan emlékszem minden mozzanatára, csupán a körvonalak határozatlanok, mintha hideg ködön át, vagy éppen lázas állapotban nézném.

Amikor először léptem be a Századunkról elnevezett vendéglőbe, az Atya már ott ült a törzsasztal mellett. Különös jelenség volt a hosszú fehér ingével, rengeteg ősz szakállával. Kopasz feje fölött egy háromszöget viselt. Olyasfélét, amilyennel manapság autók elakadását szokták jelezni. Sok figyelmet nem pazaroltam volna rá, de egy hang már az ajtóban a fülembe súgta:

— Odanézz, ő az Atya.

— Na és? — szóltam vissza inkább közömbösen.

— Semmi na és. A világ kezdete óta ott ül.

— Hogyhogy?

A hang csúfondárosan nevetett.

— Ostoba kérdés. Törzsvendég.

Maga a vendéglő szerény, de valahogyan otthonos helyiség volt, áporodott sörszaggal. A söntés felett kézzel pingált kis tábla fityegett. „Hitel nincs!" — hirdette a tábla és csak jóval később derült ki, hogy ez a jóslat merőben elhamarkodott.

Az Atya ekkor az asztalához intett és azt javasolta, hogy az új évszázad beköszöntésének örömére játsszam vele egy parti „Eztkapdki"-t. Vonakodva álltam kötélnek. Zsenánsnak tartottam volna elnyerni az Atya pénzét. Ma már fanyarul kell mosolyognom, hogy egy pillanatra egyáltalán eszembe jutott: ebben a partiban én is nyerhetek. Az Atya nem törődött szabódásommal és már osztott is. Fényeshátú, kemény kártyalapok voltak, mintha aznap kerültek volna ki Piatnik Nándor és Fiainak masinája alól. Unottan rendezgettem a lapokat a kezemben, akkor még nem is érdekelt az egész. Aztán, ahogy a figurák egymás mellé sorakoztak, észre kellett vennem, hogy végtelenül furcsa, zűrzavaros a pakli.

— A mindenségit — böktem oda, még mindig csak úgy foghegyről az Atyának —, ezt aztán jól megkeverted.

— Világos — mondta az Atya. — A huszadik századról van szó. Most már egy darabig ilyen lesz a lapjárás. Az a négy hetes ott a kisujjad felől például határozottan rossz ómen.

— Hogyhogy? — pattantam fel —, te belelátsz a lapomba?

— Csacsikám — mosolygott az Atya —, hiszen törzsvendég vagyok. Mondom: az a négy hetes ott rossz ómen. Négyszer hét szűk esztendőt jelent. És ami még kellemetlenebb, ebből három a parti második felére esik.

— Van egy huszam is — próbáltam önérzeteskedni.

— Tökből — mondta az Atya inkább szánakozva. — A királyt nyugodtan nevezheted Ferencjóskának is. Nem egy nyerő figura.

— Na és a felső?

— Az a fia. Ne számíts rá, hamarosan megütik.

Igyekeztem menteni, ami menthető. Valami megmagyarázhatatlan okból hirtelen nagyon fontossá vált számomra ez a parti. Mintha az életem függött volna tőle.

— Van négy vörösöm is! — kiáltottam. — Az már csak jelent valamit!

— A lapjárástól függ — vonta vállát az Atya. — Sokra mégy vele, ha az ellenfeled hív és zöld az adu.

Most már hevesen igyekeztem a magam javára fordítani az ügyet.

— És ez a két dzsóker? — csaptam az asztalra.

— Nézd meg jobban — mondta csendesen az Atya. — Nézd meg jobban azt a két dzsókert.

Megnéztem. Most vettem észre, hogy a fejükön a bohócos szalmakalap helyett acélsisakot viselnek, pozsgás képükről lefoszlik a vigyor és monokli helyett fekete szemüreggel merednek rám.

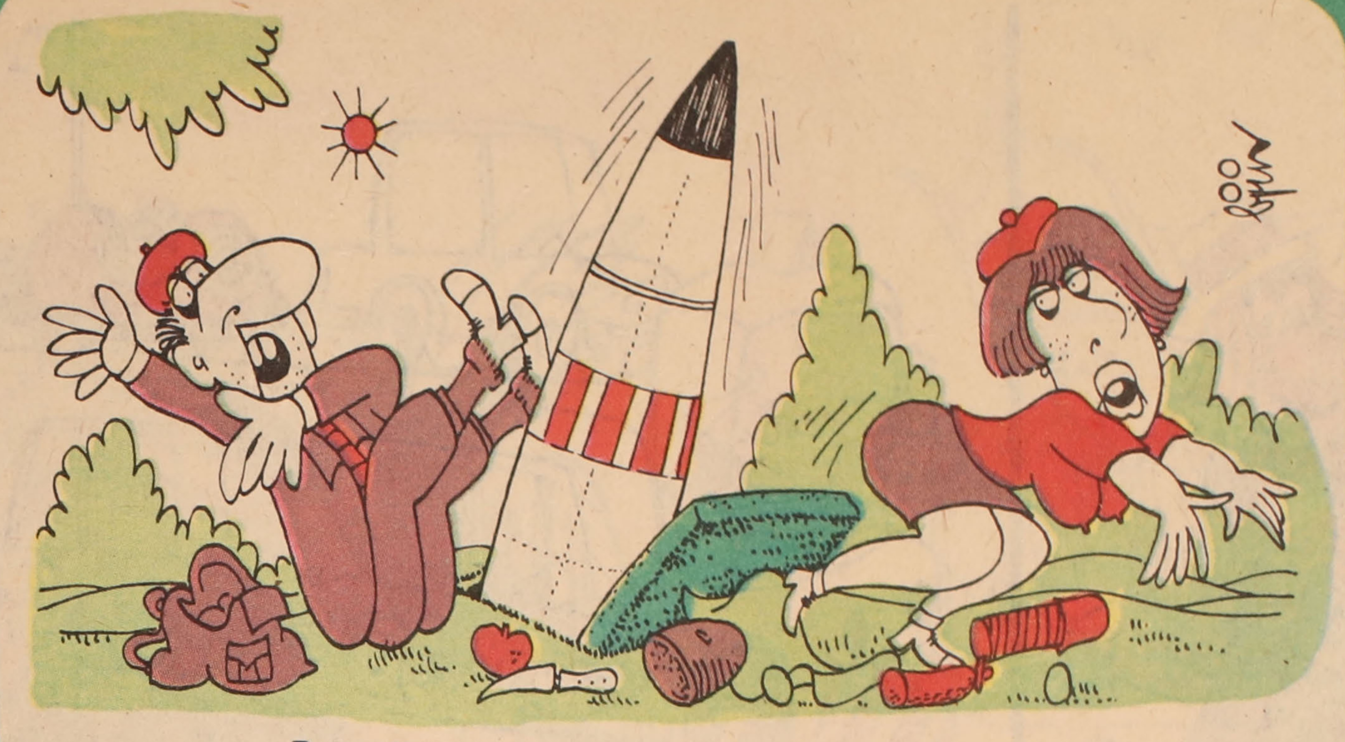
Ledobtam a lapot az asztalra.

— Renonsz! — kiáltottam. — Osszál újra! Másik lapot kérek! Vagy nem is játszom . . .

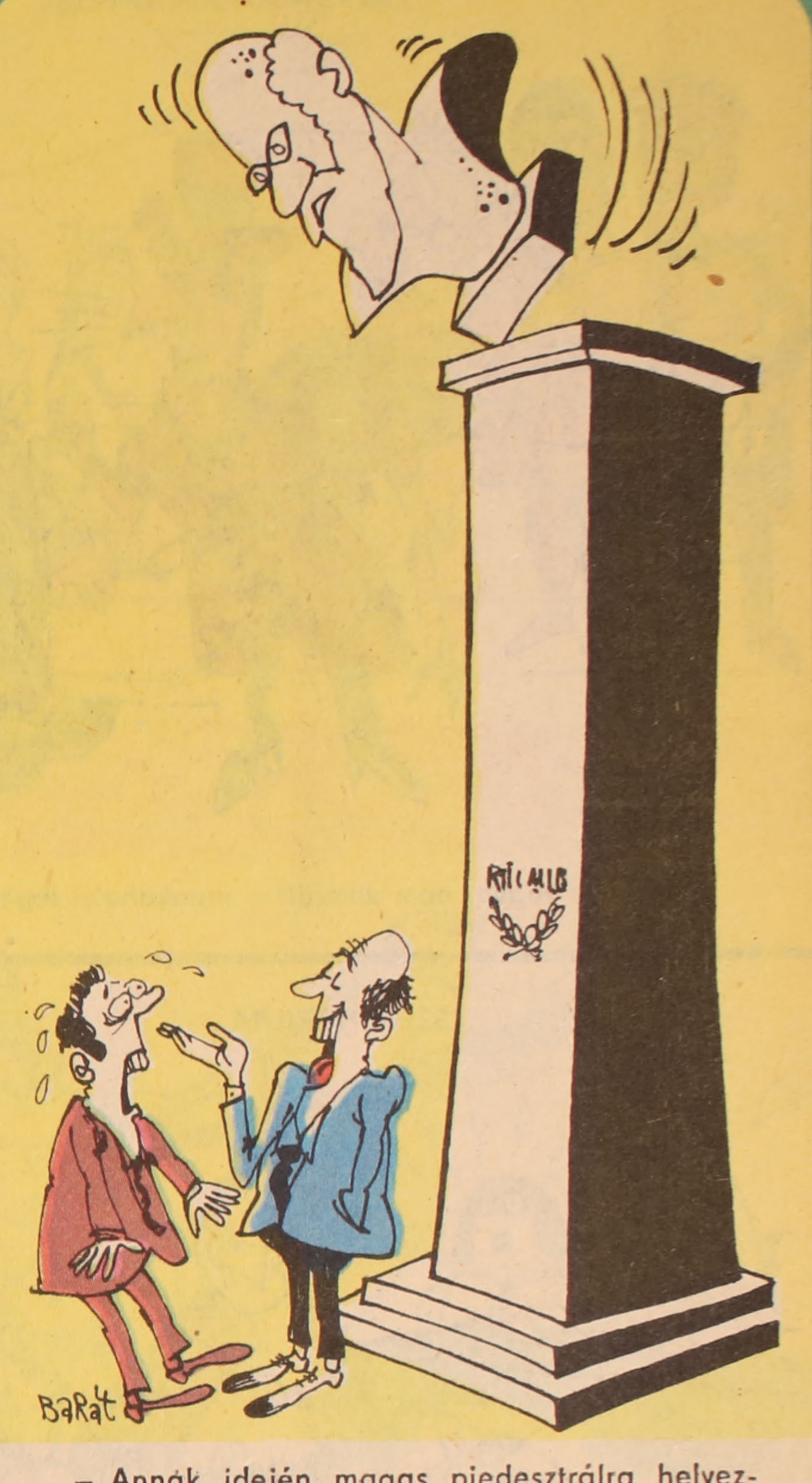
És akkor mintha némi szánalom költözött volna arcára az Atyának.

Azatyának . . .

Peterdi Pál

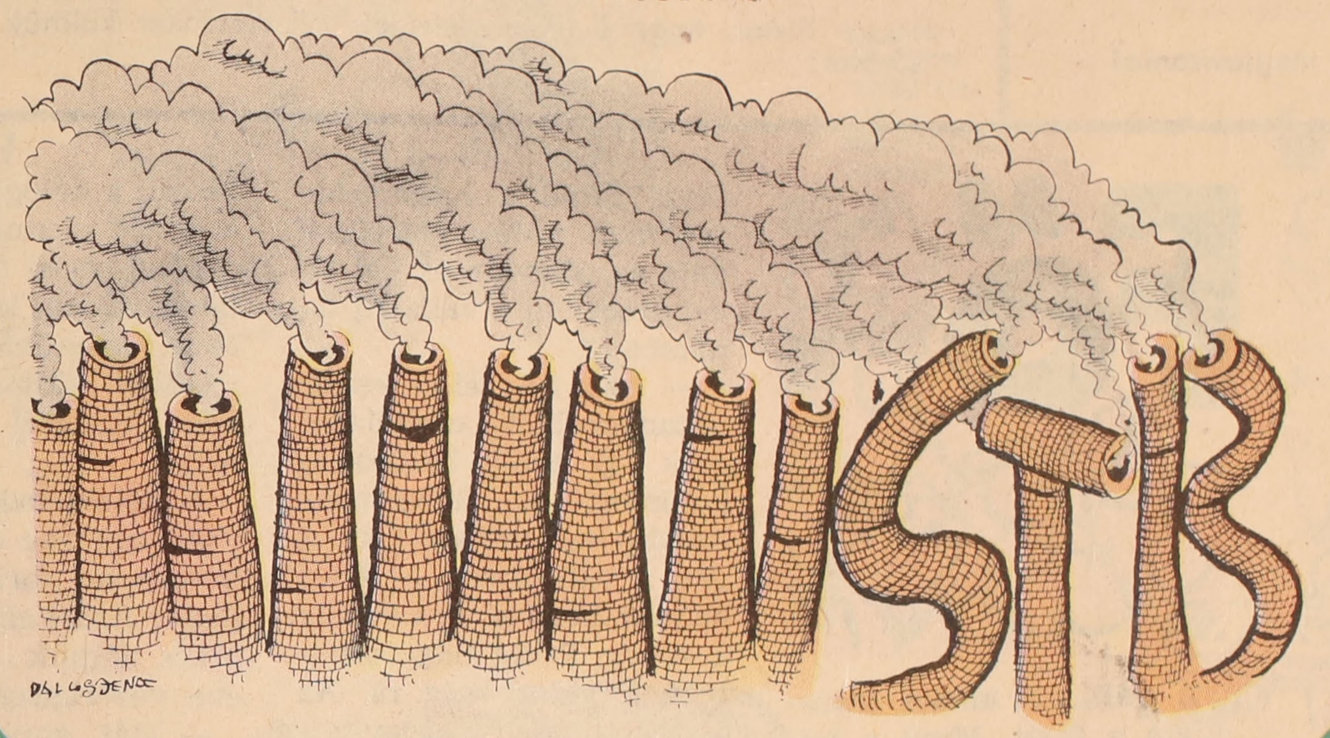

– Te is jól ki tudod választani, fiam, hol uzsonnázzunk . . .!

– Annak idején magas piedesztálra helyeztük, de most már senkinek sem árthat.

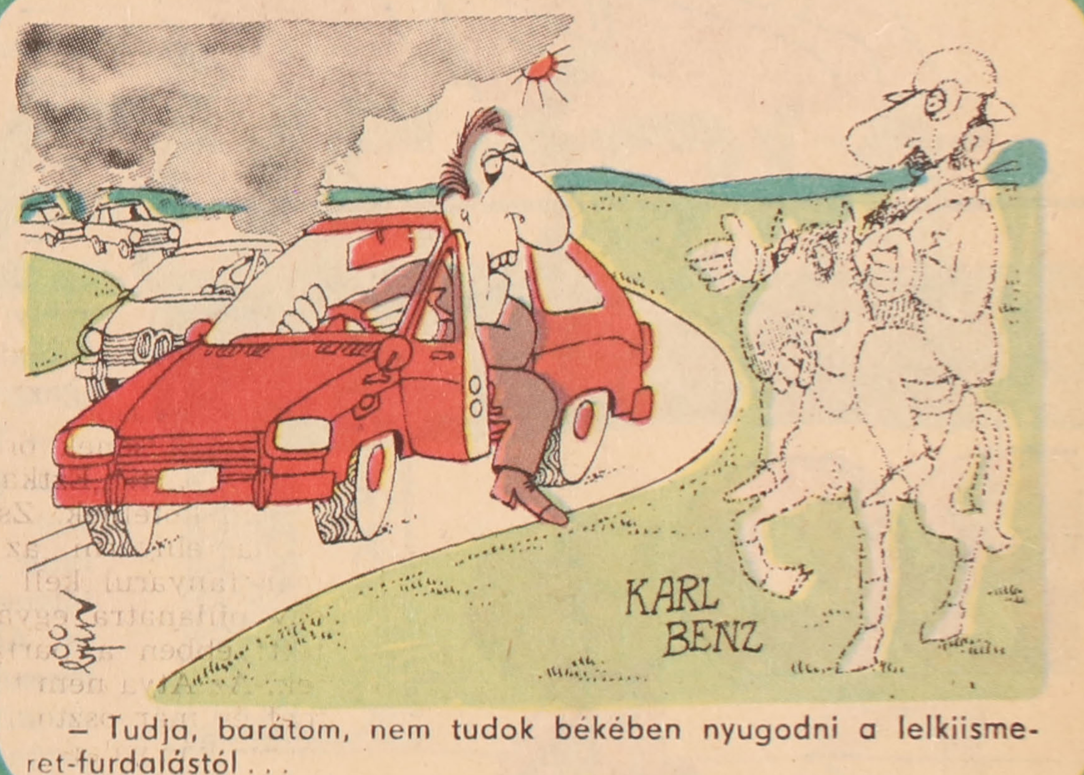
IPAROSODÁS

MAGYAR ANYA

– Két szorgos fiam van, az egyik a kapitalizmust építi vendégmunkásként, a másik meg a szocializmust építi idehaza . . .

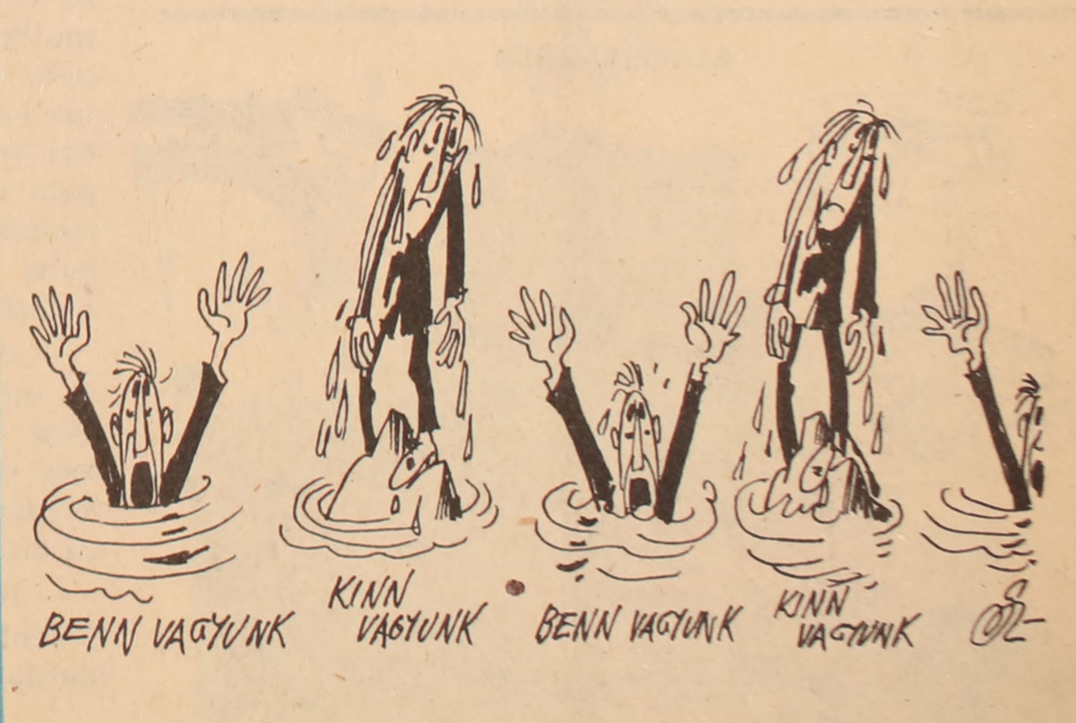
– Tudja, barátom, nem tudok békében nyugodni a lelkiismeret-furdalástól . . .

VALAHOL EURÓPÁBAN

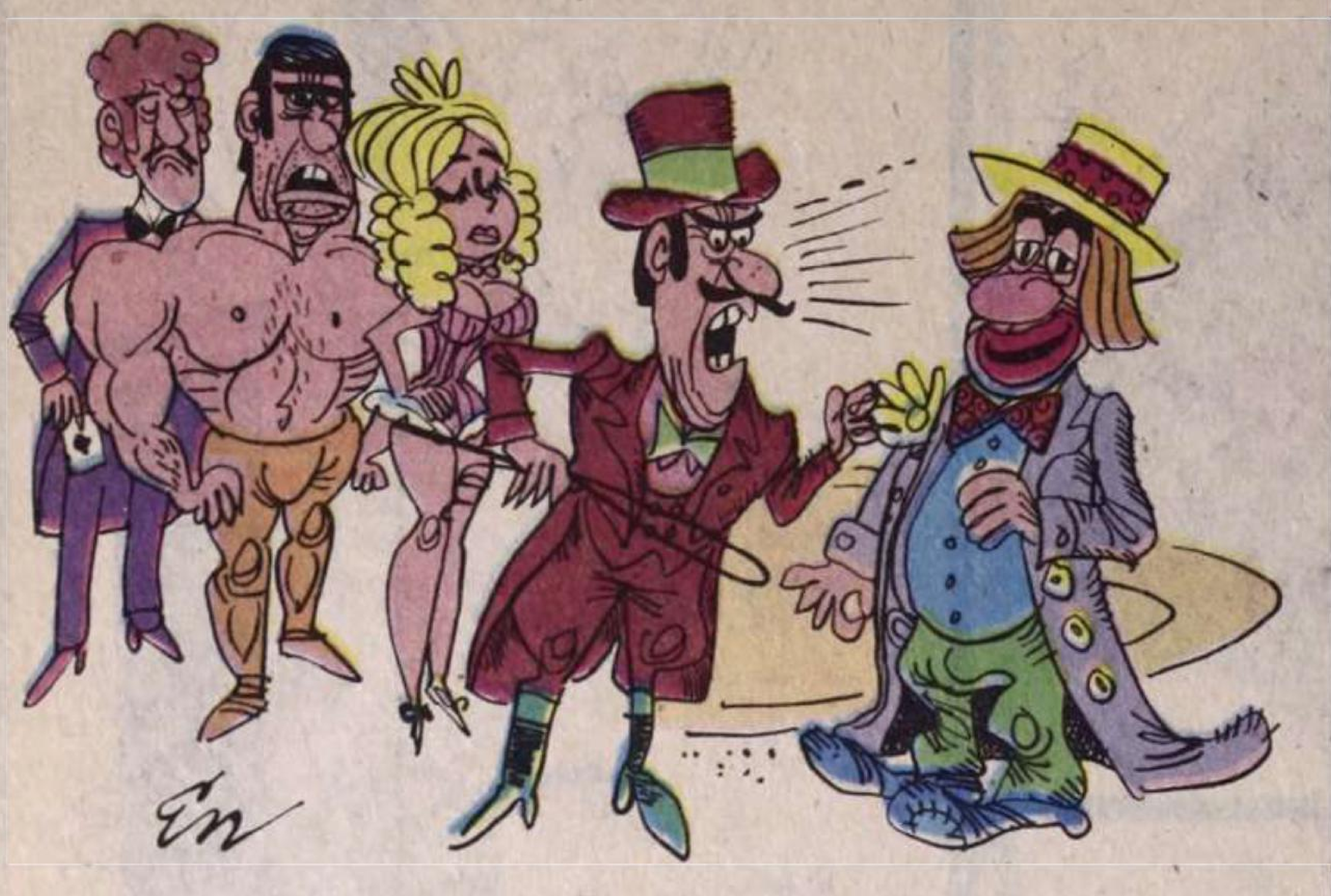

– Most, hogy jobban belegondolok, egyszer mintha unatkoztam volna . . .

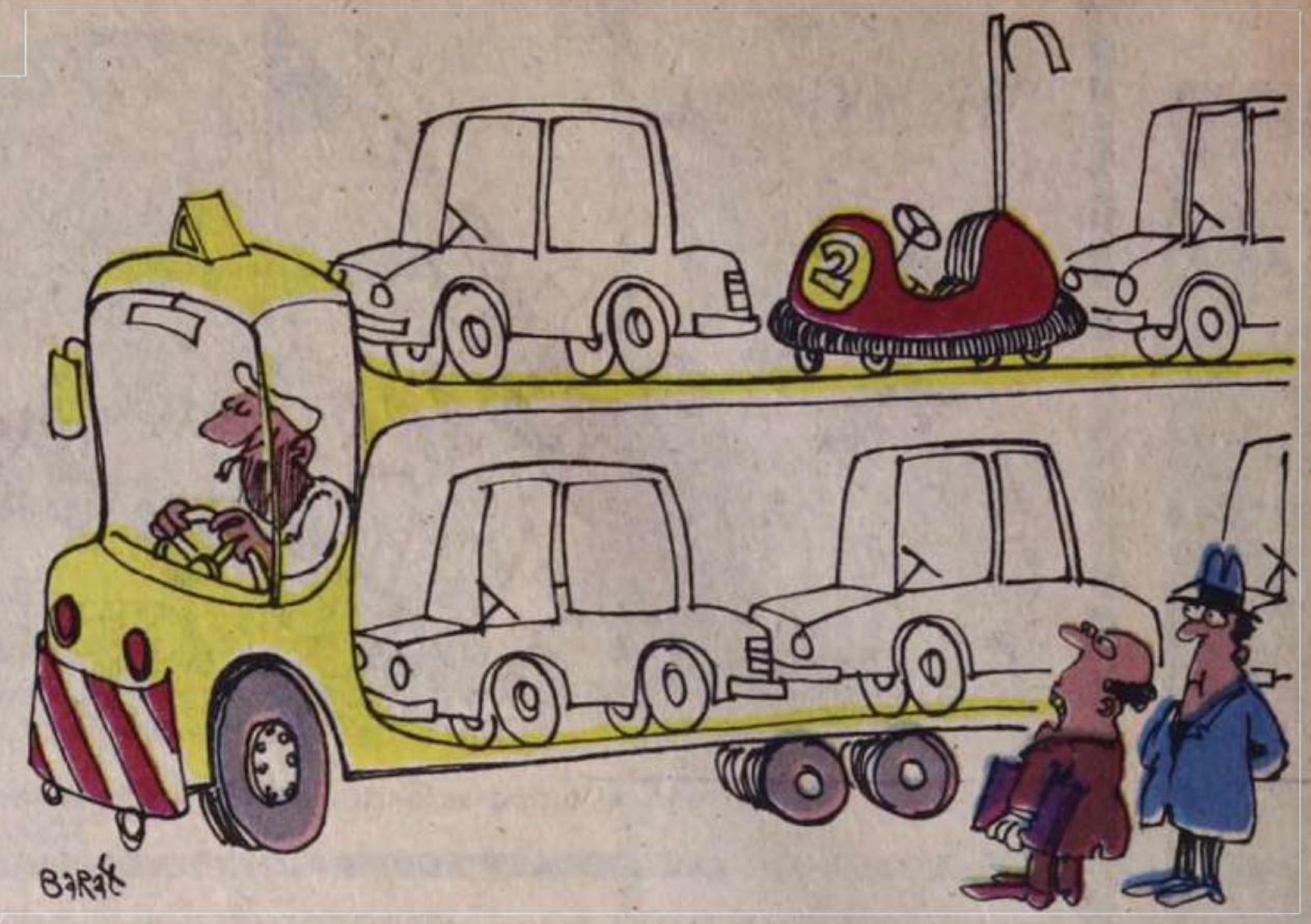
FOLYTATÓLAGOS ELŐADÁS

PÁLYAALKALMATLANSÁG

– Ki van rúgva, nem sikerült a munkahelyi légkört megjavítania!

– Biztos, hogy a legmegfelelőbb üzletkötőnket küldtük ki autót vásárolni?

SZEMINÁRIUM

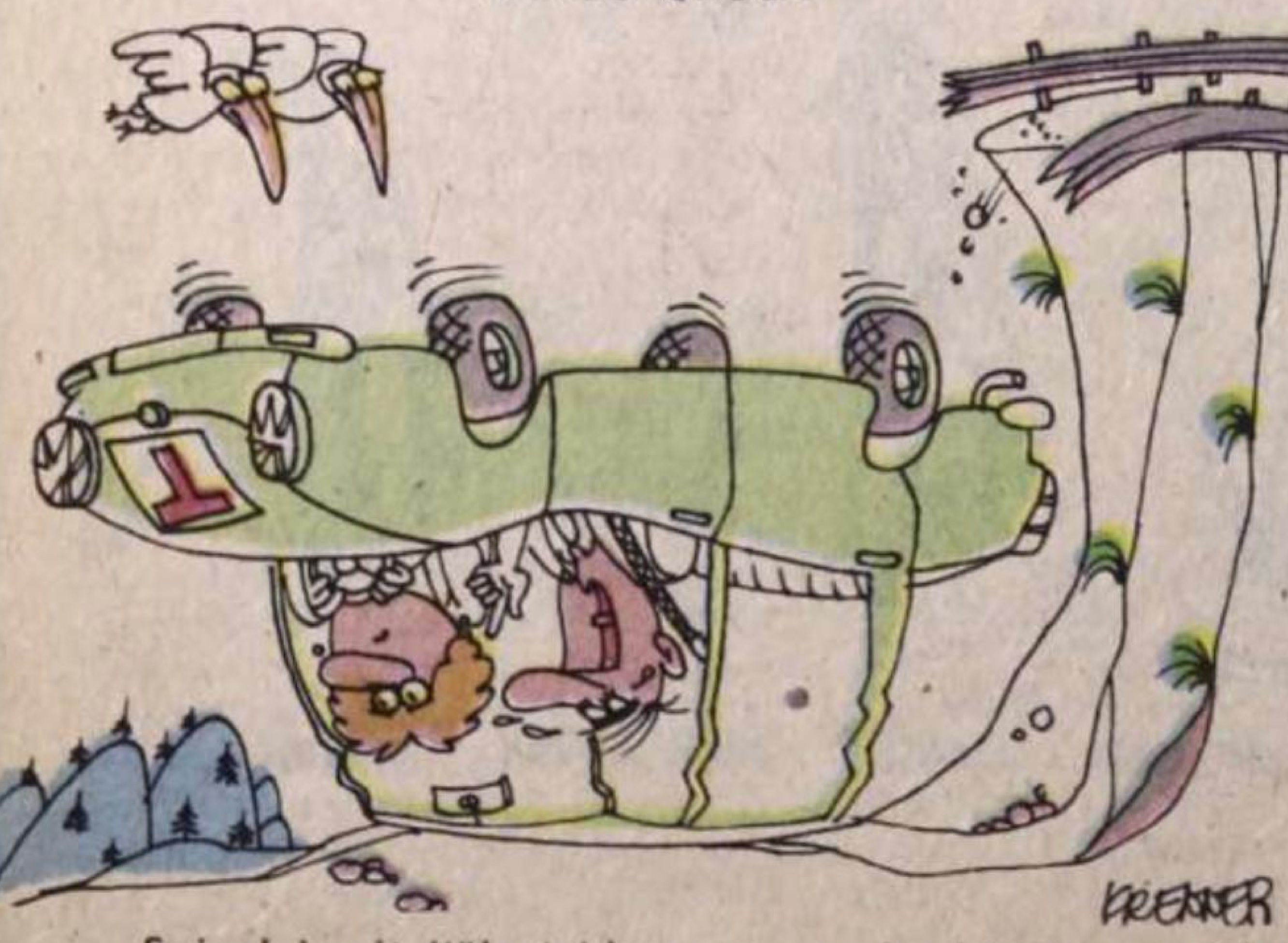

– Tessék mondani, lesz a tőke úr mi rajtunk vagy nem lesz?

MELLÉKÁLLÁS

AUTÓS ISKOLA

– Szóval ismételjük, jobbra van a gáz, középen a fék, balra pedig a . . .

A vállalati tanács összedugta a fejét. Mind a huszonnégyet.

— Az a helyzet — kezdte a tanács elnöke —, hogy nem lesz kit megerősítenünk. Elmegy az igazgatónk, mert megsértődött.

— Miért sértődött meg?

— Azért, mert egyszemélyi felelősség ide, egyszemélyi vezetés oda, a vállalatnál lassan egy féltucat igazgató van.

— Úgymint?

— Úgymint, tudjátok van három leányvállalatunk. Annak három főosztályvezető lett az igazgatója. Akkor van egy vidéki kirendeltségünk ott sem vállalták el a vezetést igazgatónál alább, noha eredetileg részlegvezetői címet akartunk adni nekik. Van két közös vállalatunk, ott is van két igazgatónk. A múltkor a főnök nem kapott meg egy nagyon fontos levelet, mert csak annyi volt ráírva, hogy igazgató elvtárs részére. Valamelyik pernahajder elhappolta előle. Ettől borult ki a diri.

— Semmi vész, gyerekek — mondta a vállalati tanács főtitkára. Erősítsük meg úgy a direktort, hogy felruházzuk a vezérigazgatói címmel!

— Nahát, hogy erre nem gondoltunk. Éljen a vezérigazgató!

•

A vállalati tanács egy év múlva ismét összedugta a fejét. Mind a harminchatot, mert miféle vezérigazgató az, akinél csak két tucat ember ül a vállalati tanácsban?

— Az a helyzet — kezdte a tanács elnöke, mert ő már csak így tudta kezdeni, s különben is, megszokta, mindig valamilyen helyzet van a vállalatnál. — Az a helyzet, hogy jövőre elmegy a vezér. Pedig nagy szükségünk volna még rá. Az összeköttetéseire — javította ki magát a tanács elnöke.

— Miért megy el?

— Miért, miért? Miért megy el évente ötszáz dolgozónk? Mert kevesli a pénzét. Azt mondja, hogy az ország félmillió vezérigazgatója közül neki a legkisebb a fizetése. Azt mondja, sok helyen már az igazgatók is többet kapnak.

— Akkor nincs más hátra, emelni kell a fizetését.

— Jó. Hozzávágunk háromezer forintot.

•

A vállalati tanács egy év múlva ismét összedugta a fejét. Mind a hetvenkettőt, mert osztódással szaporodtak.

— A dolog úgy áll — kezdte a vállalati tanács elnöke, mert a régi nyugdíjba ment, s az utód meg így szerette kezdeni. — Szóval a dolog úgy áll, hogy a vezér menni készül. Pedig ha most megy el nekünk valami kupcihert kellene fölvenünk a minisztériumból, akit most készülnek kirúgni, boldogítson mást.

— Miért megy el, hiszen most egy éve emeltük neki háromezer forinttal a fizetését? Azért ekkora infláció nincs nálunk . . . S már két éve vezérigazgató . . .

— Hát éppen ez az. A statisztikai hivatal adatai szerint a magyar vezérigazgatók száma elérte az egymilliót. Egyszerűen tömegiszonya van.

— Megvan! — kiáltott fel, mondta a tanács titkára, akinek még számos ötlet volt a tarsolyában

— Azt tudom, hogy megvan — mondta az elnök.

— Az új vezér. Az bizony már megvan.

— Nem az van meg, hanem egy jó ötlet.

— Akkor mondd gyorsan, mert mindjárt csörög felülről a K-vonal.

— Ruházzuk fel a vezérünket fővezérigazgatói címmel!

•

A vállalati tanács egy év múlva ismét összedugta a fejét . . .

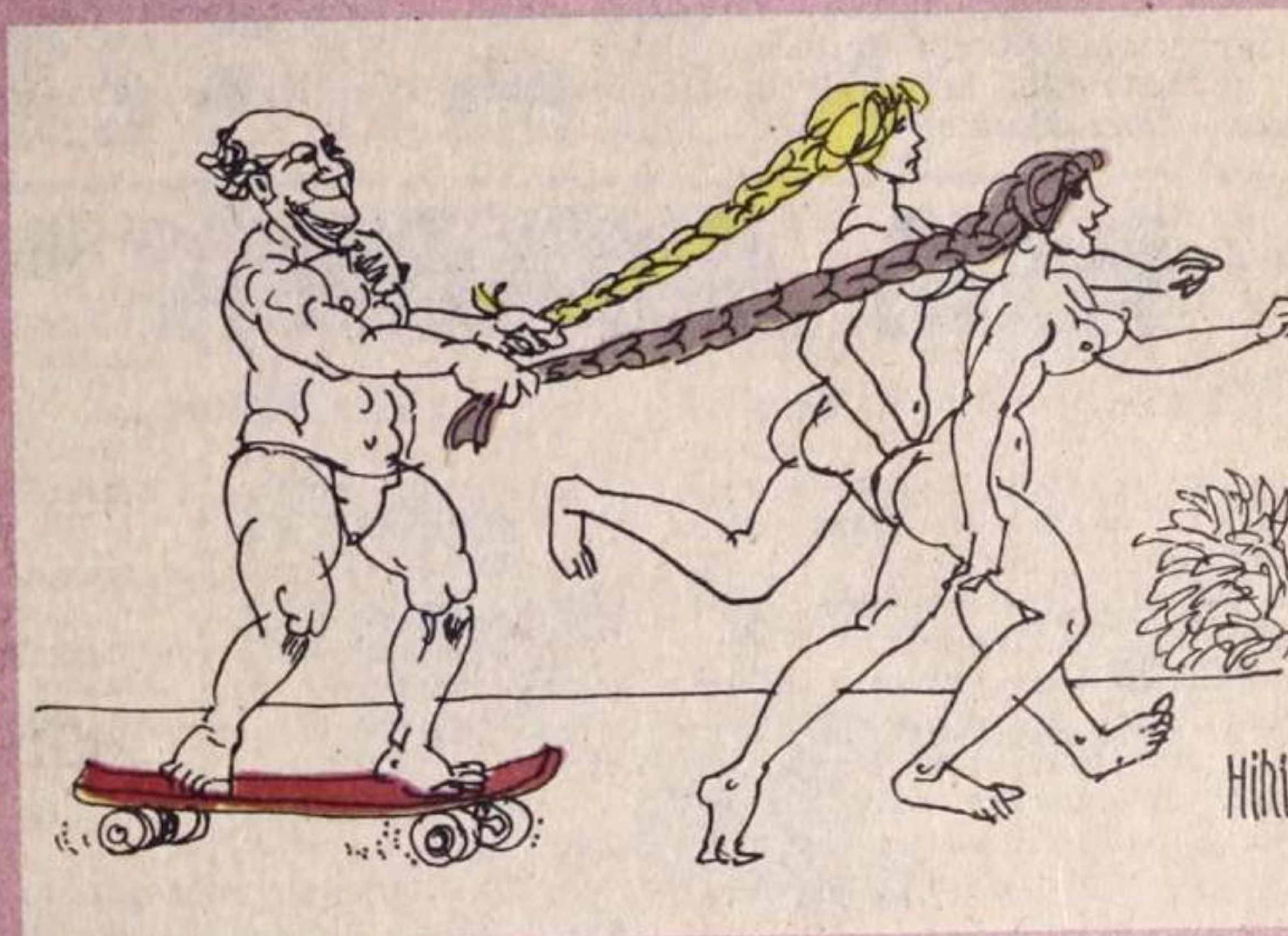
Gőz József

EUFÓRIA

VÁRNAI,
LEHOCZKI,
HEGEDŰS,
FÜLÖP,
BALÁZS-PIRI,
DALLOS.

JÖHET A KÖVETKEZŐ!

Ebben a rovatban pályakezdőket mutatunk be, akik a Ludas Matyi hasábjain első ízben jelentkeznek műveikkel. Rovatunkban teret kívánunk adni fiatal tehetségeknek, akik nemcsak szeretik, de értik is a humort. A válogatásnál nem a fiatalságot, hanem a tehetséget értékeljük.

WALTER BÉLA első írásait adjuk itt közre, néhány soros bemutatkozás kíséretében.

NÉVJEGY

Körülbelül 33 éve, éjjel 2 óra 20 perckor, Budapesten láttam meg a holdvilágot. Egyedi kivitelezésű légvárépítéshez tőkeerős könyvtáros kollégáim jelentkezését várom.

Ezideig „csupán" nyájas olvasója voltam a Ludas Matyi című szatírikus hetilapnak. E felhőtlen kapcsolat a mai nappal — az alább következő szerény dolgozat okán — komolyabbra (vagy komolytalanabbra?) fordul.

Tiszteletettel kérem (remélem továbbra is) a Nyájas Olvasók szíves jóindulatát...

PESTI ABSZURDOK

A RENDŐRSÉG KÉRÉSE

Kérjük mindazokat az élelmiszerbolti eladókat, akiket folyó év február hónapban özvegy Vegeta Aladárné 83 éves nyugdíjas a legkülönbözőbb fondorlatokkal, esetenként kettő és kilenc forint nyolcvan fillér közötti összegekkel megkárosított, saját érdekükben haladéktalanul jelentkezzenek a lakóhelyükhöz legközelebbi rendőrőrsön.

SZOLGÁLTATÁS

— Halló, gyorsszerviz?
— Mi a baj?
— Csöpög.
— Nincsalkatrész, nincsemberem, nincskedvem.
— Nincsremény?
— Egy pillanat, utánanézek...
— Várok...
— Nincsremény.
— Hálásan köszönöm, hogy fáradozott.
— Szóra sem érdemes. Ez a munkám.
— Még egyszer köszönöm. A viszonthallásra.
— Minden jót.

APRÓHIRDETÉS

Nagyvállalatnál, középvezető beosztásban dolgozó fiatal mérnök, angol, német, orosz felsőfokú nyelvvizsgákal megkímélt állapotban levő szellemi tőkéjét elcserélné egy pár, max. kétszer újratalpalt, lehetőleg sötét színű, 43-as méretű férfi félcipőre. „Pertlim már van!" jeligére a kiadóba.

VILLAMOSON

— Kérem, mutassa a bérletét.
— Nincs bérletem.
— Akkor az érvényes menetjegyét, legyen szíves.
— Sajnálom, érvényes menetjegyem sincsen.
— Úgy, szóval maga potyautas?
— Én egyáltalán nem utazom...
— Ha szabadna megtudnom, akkor miért üldögél itt és bámul kifelé az ablakon?
— Kérem, én vezetem ezt a villamost.

MOKÉP-TÁJÉKOZTATÓ

Az idei Filmszemle megszokott nagydíját az elmúlt évben készült egyetlen magyar játékfilm, a Szupernyolcas című produkció nyerte el:

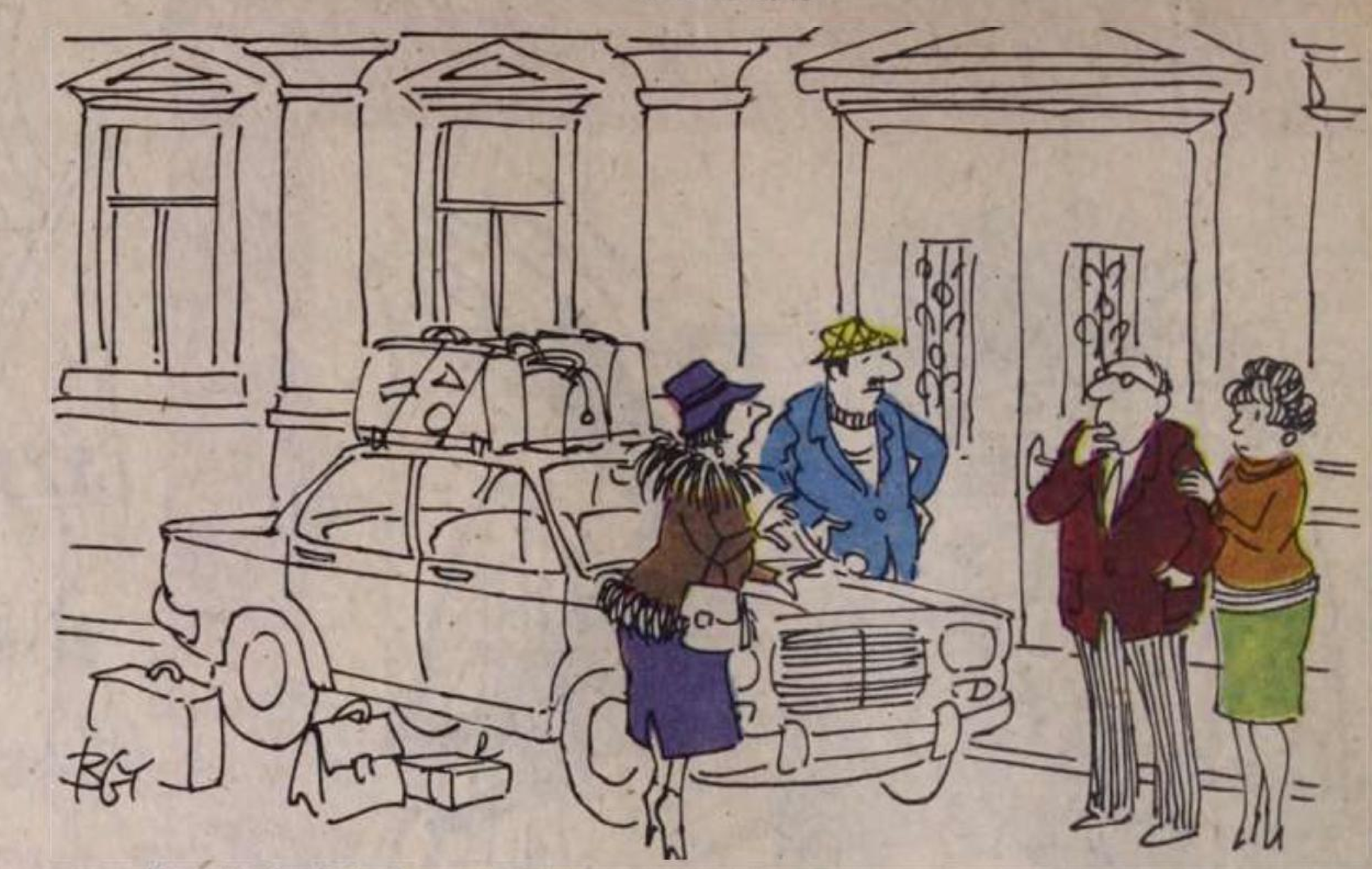
SZUPERNYOLCAS

(Eredeti cím: Vizesnyolcas)

Fekete-fehér, keskenyvásznú, néma. Rendezte: Szabó István. Forgatókönyv: Sándor Pál, Kovács András és Szomjas György. Dramaturg: Zolnay Pál. Operatőr: Gothár Péter. Zene: Gaál István. Hang: Sára Sándor. Vágó: ifj. Schiffer Pál. Szereplők: Józsi: Mészáros Márta, Luca: Makk Károly, Luca kislány korában: Bacsó Petike, gémeskút: Jancsó Miklós, a rejtőzködő: Kézdi Kovács Zsolt, továbbá Dobray György, Erdős Pál és Xantus János sem akadály, valamint Törőcsik Mari szerepében Maár Gyula. Szponzorok: Skála-coop, Paksi Atomerőmű, Bujtor István és családja.

Gyártó: örökMozgó GMK, Budapest. 8 és fél perc.

VIDEÓZÁS

– Kivittünk Bécsbe megmutatni néhány magyar filmet, de hazafelé a vámosaink pornográfia miatt mind elkobozták...!

HA MEGKAPTUK...

– Biztos, hogy elég volt egy százas az átadóembernek, Géza?

MELLÉKÜZEM

– Most már csak a kabátvarrodát kell felépíteni.

NYELVI NEHÉZSÉG

– Külföldről kaptam és képtelen vagyok megtanulni Suzukiul, csak Trabantul értek.

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

KERESNEK: Kerékpárt 6 éves gyereknek; — A Hungária együttes 1970—71-es kis- és nagylemezeit, Zárai—Vámosi 1966-os lemezét; — Sicc-könyveket, Bodó Béla Brumi-könyveit, A Derszu Uzala c. könyvet, 26—27-es gyermekcipőket, 3 és 4 éves gyerekeknek használt, de jó állapotban levő ruhákat; — 105-ös csípőbőségre szoknyát és 39-es magas sarkú női cipőt; — Félautomata mosógépet, filléres ponyvaregényeket; — 3 és 11 éves fiúknak, valamint 11 éves kislánynak használt ruhaneműt, megunt játékokat; — Videoton gyártmányú Sirius vagy Sirius de Luxe táskarádiót, üzemképtelent is; — Hans Frey: Az akvarista kislexikona c. könyvet; — 3, 8, 10 éves lányoknak jó állapotban levő ruhákat, maradék fonalat; — 2, 3, 4, 5 éves fiúknak, lányoknak való ruhákat, megunt játékokat, hulladék fonalat, anyagokat; — Bravo magazin frisebb számait; — Kiselejtezett konyhaszekrényt, használható állapotban; — Diavetítőt filmekkel, játék babakocsit, mesekönyveket, gyermekjátékokat; — A Világ Ifjúsága februári számát.

KÍNÁLNAK: Könyveket: Gebér Andor: Bibliai régiségtan (1889-es kiadású), öt kötetből álló francia—magyar, magyar—francia szótárt (1892-es kiadású), Nyírő József: Madéfalvi veszedelem (1939-es kiadású); — Hosszú férfi borjúbőr kabátot és hosszú, szürke, férfi átmeneti kbátot; — A Rakéta regényújság 1974—1984-es hiánytalan példányait, 100 db, főleg külföldi, márkás italok üvegeit, Füles Évkönyv 1975—1986, és Ludas Évkönyv 1972—1986 közötti példányait.

CSERÉLNEK: Kb. 30 db 1950—1970 között kiadott könyvet régi amerikai hanglemezekre (rock and roll, jazz, dixiland, charleston, Elvis Presley stb.); — Könyveket, szobanövényt vagy elektromos hajcsavaró-készletet 6 éves gyermeknek való biciklire; — 9—10 éves fiúkra való bélelt orkánkabátot, 11—12 éves fiúkra való orkándzsekit és nadrágot, garbókat, sapkákat, cipőket, egy 1926-os évjáratú Halda írógépet, 10—11 éveseknek való NSZK játékokat, a Nana c. könyv 1899-es kiadású példányát, egy 4 személyes rekamiét, 2 fotelt könyvszekrényre vagy kanapéra, esetleg mindkettőre; — Több száz különféle kártyanaptárt régi pénzérmékre vagy sörösdobozokra; — Wham, Limahl, Nik Kershaw, Modern Talking, Duran Duran, Mike Oldfild, Nena és Jennifer Rush posztereket két darab Ritt vagy Casucci farmernadrághoz való cipzárfityegőre; — 37-es korcsolyát fiatal ékszerteknősre; — Egy kb. 15 m hosszú kerti locsolótömlőt szórófejjel, Eurika—3 félautomata mosógépet, Disco Tungsram fényorgonát nagyképernyős színes televízióra; — A Világjárók és a Delfin sorozat több kötetét Rejtő Jenő Menni vagy meghalni. Az előretolt helyőrség. A boszorkánymester, Az els kkasztott pénztáros, Bradley Tamás visszaüt, valamint a felszabadulás előtt megjelent kisregényeire.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tetetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 335-718-as telefonszámon, a 4-es melléken lehet érdeklődni.

MIBŐL LESZ A CÉRNAMETÉLT?

Családom igen kedveli a tésztát, legyen az széles-vagy cérnametélt, spagetti vagy csőtészta. Ezeket természetesen üzletben vásároljuk, korábban a gyermelyit, mostanában a székesfehérvári Alba Regia termékeit, miután kapni leginkább ezt lehet.

Legutóbb egy csomag Alba Regia csőtésztát bontottunk fel s meglepődve láttuk, hogy nagyjából fele-fele arányban cérnametélttel van keverve. Ez a vásárláskor nem volt feltűnő, mert a celofántasak „ékitményei" megnehezítik a tartalom helyszíni és tüzetesebb vizsgálatát. Töprengtünk, hogy miként keveredhetett — képletesen szólva — konkoly a tiszta búzába? Én úgy hiszem, rájöttem a megoldásra. Azt akarta a gyártó demonstrálni a vásárlók előtt, hogy a csőtészta lyukából nem spórolták ki a tésztaanyagot, és azt a mennyiséget, ami a lyukból hiányzik, cérnametélt formájában mellékelték a csomaghoz.

Zsiray Károly
Budapest

CIKKÜNK NYOMÁN

Ez évi 5. számunkban megjelent „Rejtvény" című írással kapcsolatban az alábbiakról tájékoztatom:

A panaszos által is vásárolt „alkalmi levelezőlap"-okat évfordulók, események alkalmából, elsődlegesen gyűjtői célokra bocsátja forgalomba a Posta. A postahivatalok postai levelezőlapokat is árusítanak, így ügyfeleink választhatnak, hogy az azonos eladási árú lapból melyiket kívánják megvásárolni.

A kifogásolt alkalmi levelezőlap a „motívum filatelisták" igényét kívánta kielégíteni. Ezt a lapot a Hamburgban megrendezésre került Motívum Filatéliai Bélyegkiállítás alkalmából adta ki a Magyar Posta, a Magyar Bélyeggyűjtők Országos Szövetségének kérésére. A rajzon a két híd az országok közötti kapcsolatok kialakulására utal.

Dr. Asztalos Ferenc
szakosztályvezető

PITI GRILL

A napokban betértem az Alkotmány utcai City Grill üzletbe. Orosz krémtortát szerettem volna fogyasztani, amely igen gusztusosan kínálta magát. Sajnos az eladó kislány sem tányért, sem villát nem tudott adni. Én pedig a habostortát nem tudom kézből elfogyasztani.

Kifordulva az üzletből azonban támadt egy ötletem: fenti intézményeket kereszteljék át Piti Grillre. Ezt mindenki ki tudja mondani és közérthetőbb is.

Edelényi Tiborné
Budapest

TÜCSÖK és BOGÁR

Az 5/1985. (XII. 22.) BM. sz. rendelet 11. §-ának előírása szerint a személyi igazolványt a rendőrkapitányságon ki kell cserélni, ha

a) érvényességi ideje lejárt, s a meghosszabbítására szolgáló hely betelt, vagy a meghosszabbításra nem alkalmas,
b) tulajdonosának, illetőleg szüleinek családi vagy utóneve, továbbá a házasságkötés után viselt neve, születési helye, valamint személyi száma megváltozott,
c) megrongálódott, adatai ol-

Mert ugyebár az ember hol itt születik, hol ott.

(A Dunántúli Naplóban találta Fülöp Zsolt, pécsi olvasónk)

Mi késsel-villával fogyasztjuk!

(A kelenföldi városközpontban fotózta Dolezsál László)

gépiró-adminisztrátort

megfelelő képesítéssel
11 000–13 000 Ft havi jövedelem.

számviteli osztályvezetőt

5000–6000 Ft havi jövedelem.

Adunk két számviteli osztályvezetőt egy gépíró adminisztrátorért. (És még mindig mi csináljuk a jobb üzletet!)

(Az Expresszben fedezte fel Áts György)

lüli közönség Tatabányán A Közművelődés Házában. Az est vendége Miskolczi Miklós, aki 1810-től dedikálja a hozott, vagy helyszínen vásárolt kötetet.

Egyfolytában?

(A Dolgozók Lapjában bukkant rá Farkas Gábor, tatabányai olvasónk)

KEDVEZMÉNYEK

Gyermekkedvezmény:

Az 5 napot meghaladó autóbuszos körutazásokon és az 1+1 típusú utazásokon 8 éven aluli gyermekek nem vehetnek részt. (Sem teljes, sem kedvezményes részvételi díjjal.)

A gyermekért mindent!

(Egy IBUSZ-prospektusban lelte Kertész Ivánné)

A költők a nőkről sohasem hazudtak. Emlékszel Ady fogadalmára: „Nem tudom, miért, meddig / maradok még neked, / de a kezedet fogom, / s őrizem a szemed"

Emlékszünk. Csak egy kicsit másképp. Úgy, ahogy Ady írta:

„Nem tudom, miért, meddig
Maradok *meg* még neked,
De a kezedet fogom ·
S őrizem a szemedet."

(A Vasárnapi Hírekből ollózta Győrfi Tibor)

MÁV-TALÁNY

A vasúti menetrend tanulmányozásakor jöttem rá, hogy az „óriáskígyó" a fejétől a farkáig valóban nem ugyanolyan hosszú, mint a farkától a fejéig.

Például: Budapest—Mezőtúr 141 km, Mezőtúr—Budapest 140 km. Érdekes módon soha nem 140 km-re szóló jegyet kaptam, hanem 160 km-re szólót. Az eltérés a menetrendben a Szolnok—Szajol, illetve a Szajol—Szolnok „viszonylatban" található.

Most aztán melyik az igazi?

Balogh Zsigmond
Mezőtúr

DIVATOS

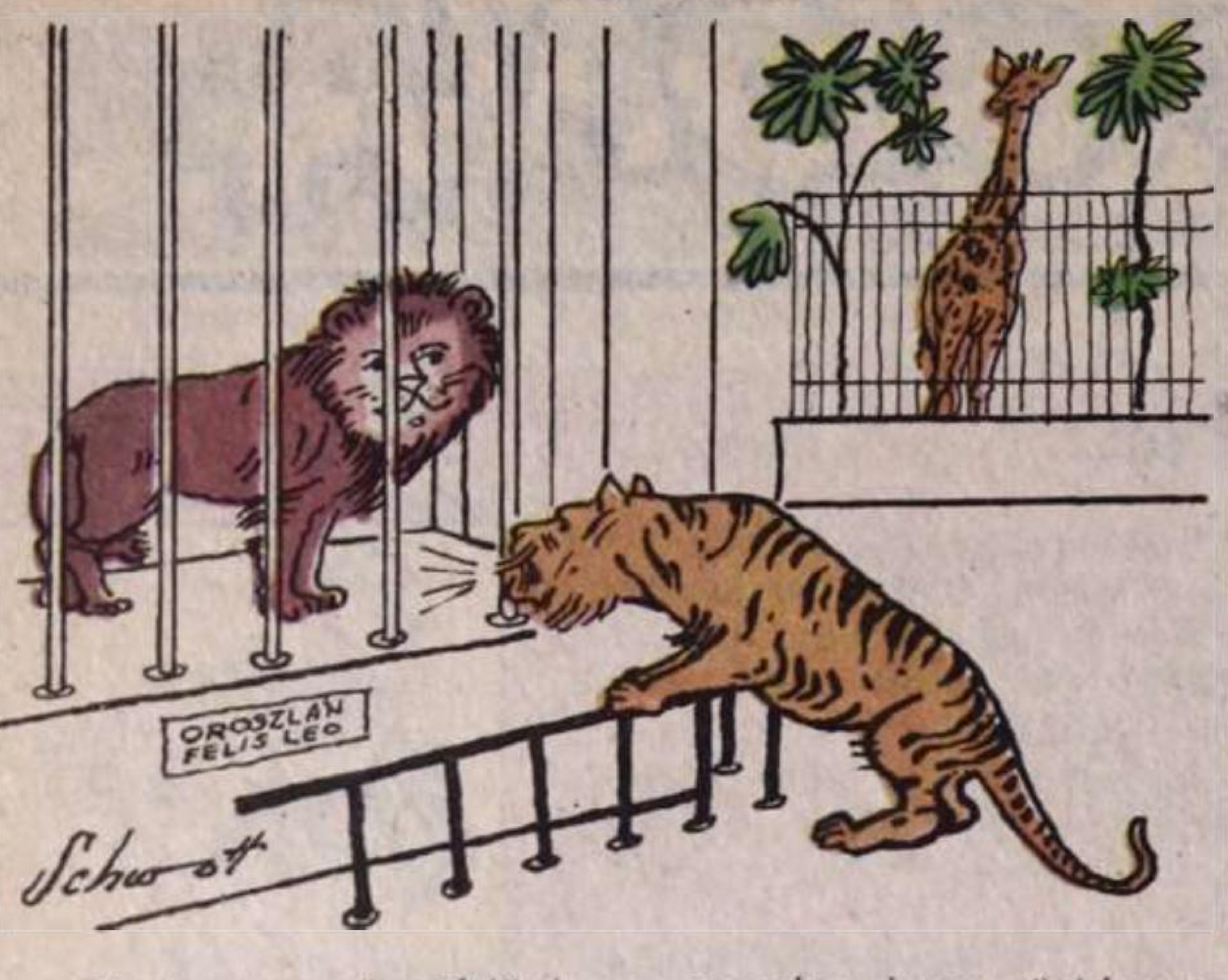
című rejtvényünk megfejtése:

— Három éve áll a kirakatban, és egy árnyalatnyit sem fakult.

200—200 forintot nyert.
Ács Benedek, Gyula, Sport u. 12., 5711
Kovács Istvánné, Budapest, Toldy F. u. 8., 1205
Kocsis Gyuláné, Tótkomlós, Pósa u. 15., 5940

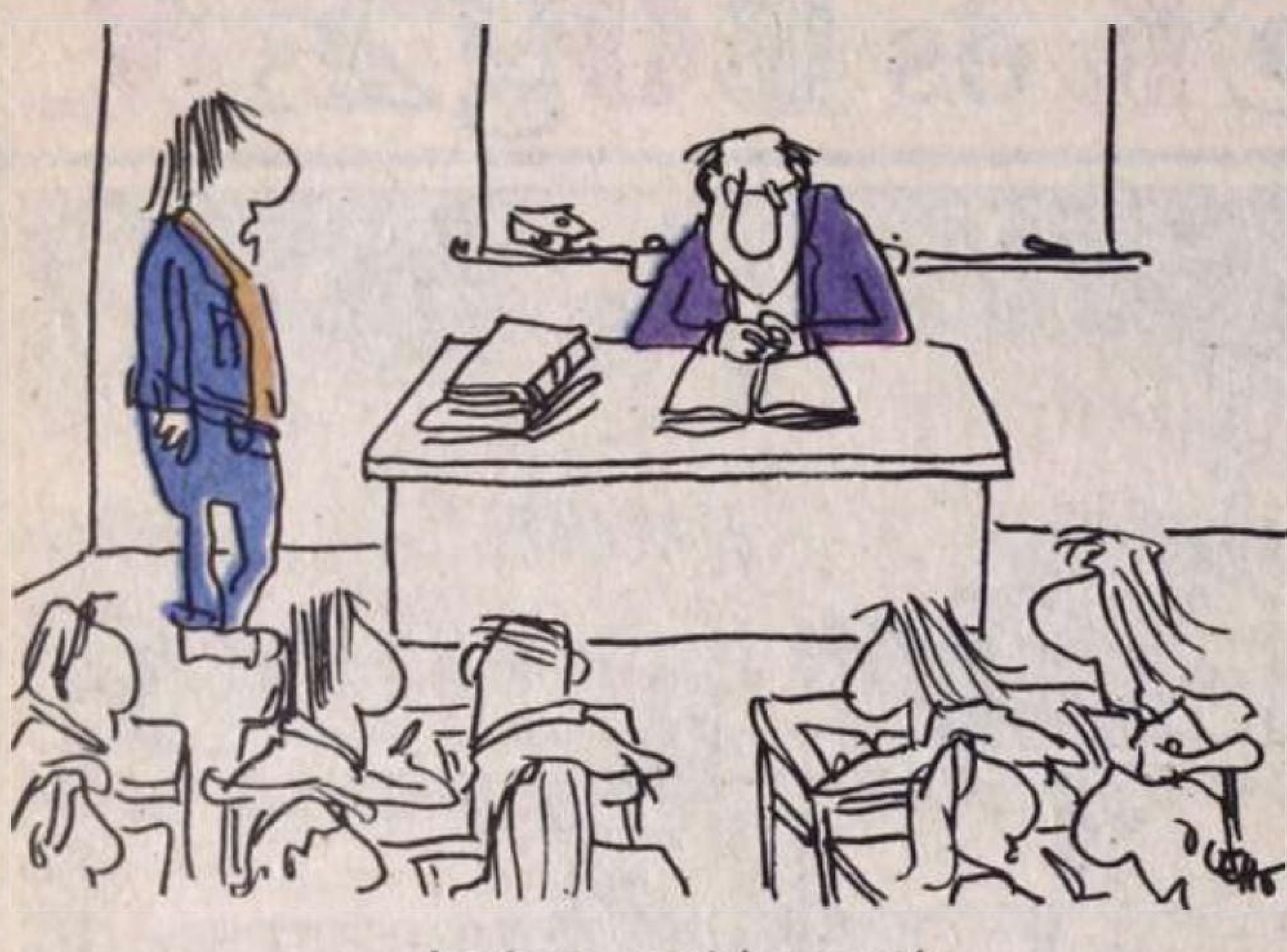
A nyereményeket postán küldjük el.

JÓ HÍR

– Türelem, az ügyvédünk azt mondta, hogy rövidesen szabadlábra kerülsz.

ÉLETRE NEVELÉS

– Anyámat, anyádat, anyját...

TRIBÜN

Ritka jégkorongozó az olyan, aki tökéletes fogsorral dicsekedhet. Ám amíg a felnőttek, a profik rendszeresen végeztetnek karbantartási munkálatokat, a kisebbek — nem bánják, ha csorba.

— Jött hozzám múltkor egy tizenkét éves legényke — mesélte dr. Paul Belvedere, a Minnesota North Stars fogorvosa —, és arra kért, hogy hagyjam meg hiányosnak, töredezettnek a fogsorát. Megkérdeztem, hogy miért?" „Azért, mert így csak rávicsorgok az ellenfelemre és az máris halálra rémül..."

Az ökölvívás szerelmesei még emlékezhetnek: Larry Holmes, az akkori világbajnok néhány éve nagyon megverte Gerry Cooneyt. Nos, Cooney nemrégiben botrányt kavart egy bárban, mire jöttek a rendőrök és — szintén nagyon megverték.

— Azért akadt némi különbség — mondta Stan Barowski őrmester. — Larry Holmes 10 millió dollárért pofozta laposra Cooneyt. Mi a 7 dollár 50 centes órabérünkért.

***

Beth Holz, a Notre Dame újdonsült edzőzőjének a felesége házat akart vásárolni a család számára.

— Számunkra az a legfontosabb — mondta az ingatlanügynöknek —, hogy bármelyik pillanatban jó pénzért tudjunk túladni rajta.

Ez a hölgy ismeri az edzői szakmát.

***

Bonyolult világban élünk — írta a Western Reserve University lapja —, a történelemtudós csak egyetlen esetben érthet szót a matematika professzorával. Ha a futballról beszélgetnek."

***

Az edző megnézi az új szerzeményt, aztán dühöngve sziszegi a tehetségkutató fülébe:

— Micsoda kriplit hoztál ide nekem. Hiszen ez lúdtalpas, göthös és bandzsa.

— Nem kell suttogni — mondja a tehetségkutató. — Süket is.

(p. p.)

CHIP, CHIP

– A nagymama megint kiszórta az összes chipemet a madaraknak.

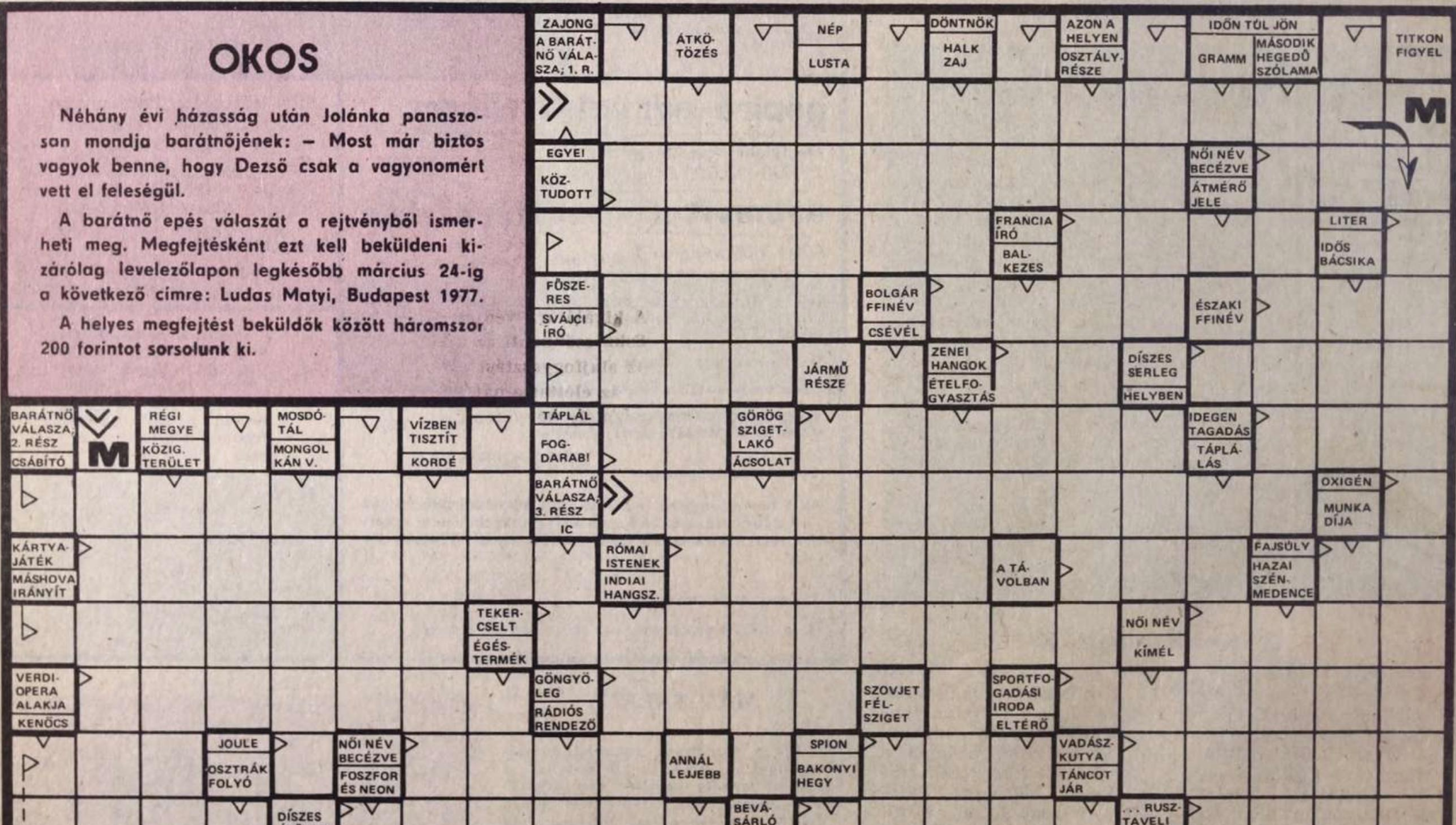

OKOS

Néhány évi házasság után Jolánka panaszosan mondja barátnőjének: – Most már biztos vagyok benne, hogy Dezső csak a vagyonomért vett el feleségül.

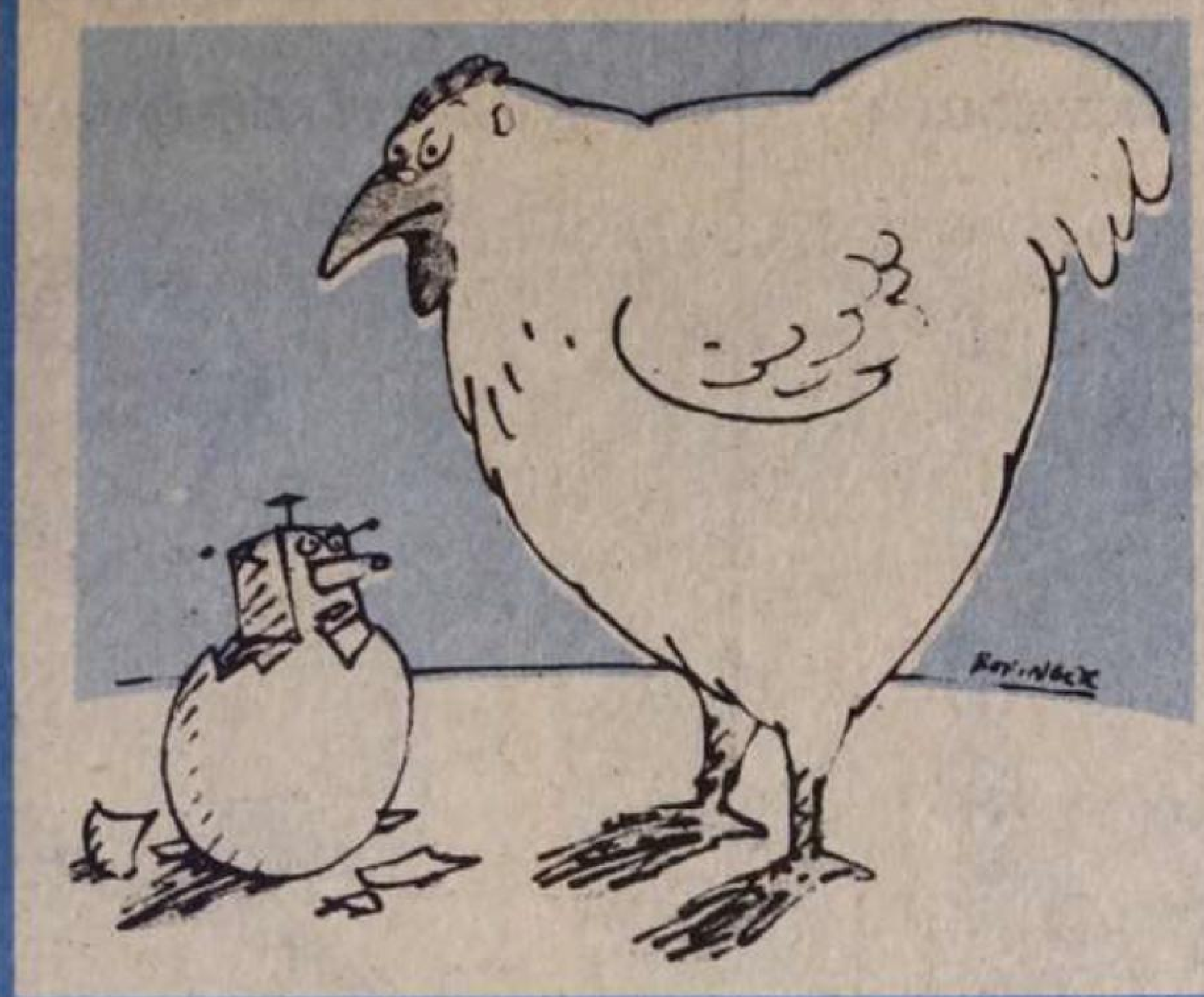
A barátnő epés válaszát a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb március 24-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

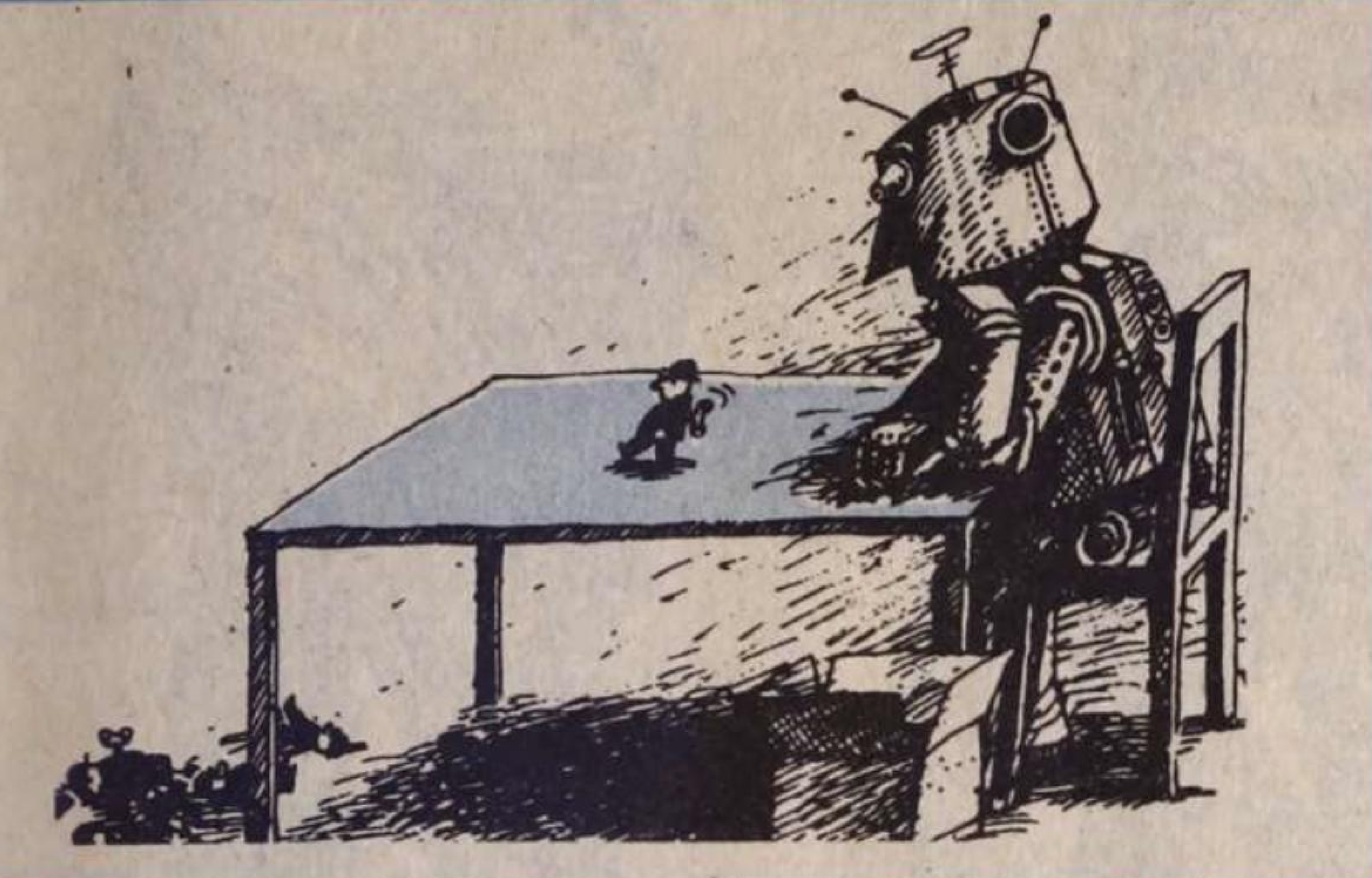
A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

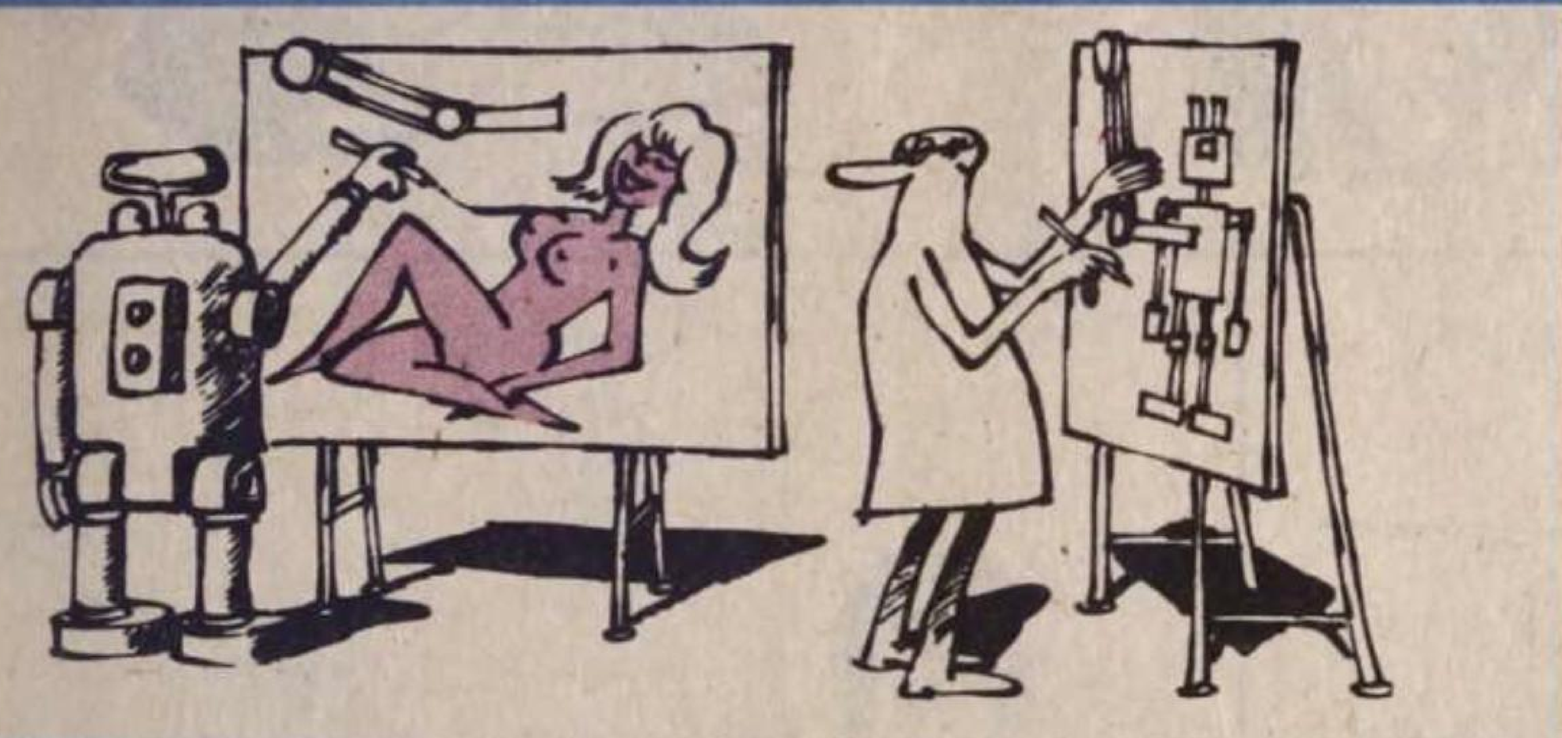

IMPORT HUMOR

ROBOT

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII.,
Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130

SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest V., József nádor tér 1. 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16.— Ft, negyedévre 48.— Ft, egy évre 192.— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással

86.2308-20/12

Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató

ISSN 0134—0611

TÓT GYULA:

VARIÁCIÓK

